

Kristus se je rodil . . .

Ko se približa božič, opazimo nenavadno živahnost po ulicah, a ne samo v mestih, tudi v vaseh zadirajo nova toplota. V trgovinah je vse živahno, med vrati se drenjajo otroci, žene in možje. Vse se pripravlja na veselo praznovanje, vsak hoče praznovati, bogatin in siromak. Vsaki krščanski duši prinaša božič veselje in vedrost. To je praznik vere, v vsaki družini polje skrivnostni val veselja in vsega razpoloženja, in čeprav je zima, vendar so duše polne toplote.

Razumljivo je pa tudi, da mnogi tudi za božič strdajo in drgetajo v mrazu, ker je njihovo ognjišče pusto. V tej težki krizi, ki jo preživlja svet, je premnogim tudi božič turoben. Dobrodelna društva se sicer trudijo, da pomagajo bednim, da jim vsaj za božič kaj ponudijo, a kdo more zaježiti silen val bolezni, kdo more obrisati vse solze? Med tem, ko so domovi bogatašev sijajno razsvetljeni in odmeva iz njih vse smeh in petje, je v siromašnih kočah jok in vzdihovanje. Čeprav gremo vsi božiču z nekim posebnim razpoloženjem, to razpoloženje ni pri vseh enako. Kako naj kdo pričakuje božič, je odvisno samo od vere. Kdor je ves potopljen v ta svet, temu božič ne pomeni nič več kot samo to, da se spet enkrat prijetno gosti; morda gre ta dan celo v cerkev, a to kar tako, iz navade morebiti, gotovo pa brez vsake globlje misli o pomenu božiča. Čudno se to sliši, vendar je pa resnica, še prav živa resnica!

Prav more praznovati božič in druge cerkvene praznike le ono srce, ki ljubi Boga, le ona duša, ki globoko veruje in globoko čuti. Vsak naš praznik je znamenje in izraz naše vere in globoke verske skrivnosti. V tej luči se nam predstavlja tudi božič. To je slavlje neizrekljive ljubezni božje do človeka. Kar so čakala stoletja, kar so klicarji Stare zaveze za največjo željo prosili, za čemer je človeštvo vzdihovalo dolga tisočletja, to nam je prinesla sveta božična noč. Prinesla nam je Odrašenika. Zato je jasno, da pravo, iskreno veselje za božič more čutiti le duša, ki veruje v to skrivnost božje ljubezni.

To skrivnost svete noči so odkrili svetu glasniki z neba, ki so peli nad hlevcem: "Siava Bogu na višavah in mir ljudem na zemlji!" Božič prepeva Bogu največjo slavo, ljudem prinaša najslajši mir. V čem je ta božični mir? Mir ni nič drugega, kot dovršeni red, mir more vladati le tam, kjer vlada red, pa tudi duša poedinega človeka ne more imeti miru, če ni v njej reda. Božič bi torej prinesel mir v one duše, v katerih bo red. Greh pa dela v človeku nered in tega moremo odstraniti le, če se ukloni greh, ki v duši red uničuje in k temu nas poziva glas z neba. In saj se je Odrašenik prav zato rodil, da je človeku vrnil mir, ki ga je človek z grehom izgubil.

Ko so angeli pastirjem oznanili veselo vest Kristusovega rojstva, so jih pozvali, naj takoj gredo v Betlehem, kjer bodo videli

veliko skrivnost novorojenega Deteta. Tudi mi smo poklicani, da se napotimo v Betlehem. — Hlevček, v katerem se je Kristus rodil in jaslice, v katerih leži, so velika šola za svet, tudi za naš moderni svet. Siromašni betlehemske hlevček nam razreši veliko vprašanj, tako poedincem kor celi družbi. Tu bomo našli odgovor na ono vprašanje, ki je vedno, posebno pa še danes preinogim nejasno: zakaj toliko neenakosti v podelitvi zemskih dobrin, ali izhaja ta neenakost od božje previdnosti ali je posledica človeške zlobe in krivice? Ko gleda siromak revčka Jezusa na slamici, ali ne bo ponosen na svoje siromaštvo, ko vidi svojega Boga v največji bedi? Ali ne bo bogataš, ko gleda Jezusa v jaslicah, zaslišal v sebi glas, ki mu veleval, naj se odreče preobilnemu užitku na korist revežu, saj se je Kralj kraljev odrekel sijaju, čeprav bi imel vso pravico, pa si je izvalil ubožstvo? Ali bo siromak, ko gleda Jezusa v jaslicah, preklinjal svojo usodo in se jezil nad svojo zapuščenostjo? Ali ne sliši siromak ob jaslicah Jezusove besede: "Blagor ubogim, njih je nebesko kraljestvo?" Ali ne čuje bogataš: "Gorje vam, bogatini! Lažje pride kamela skozi sivankino uho kakor bogatin v nebesa!"

Jezus je v jaslicah in skozi vse življenje najboljši in najdostopnejši učitelj, a naši moderni, domišljavi "reševalci" družbe nočejo v njegovo šolo, prezirajo jo in črpajo svoje znanje iz drugih, motnih virov, zato gre pa danes tudi ves svet po zlu. Pojdimo torej nazaj v šolo Kristusovo! On nas bo poučil, kaj nam je najbolj treba, da najdemo popoln mir.

Vedno je bilo na svetu eno izmed najtežjih vprašanj: odkod zlo na svetu? Tega vprašanja niso mogli rešiti največji modreci sveta in še danes ostaja to vprašanje nerešeno vsem, ki nočejo priznati pravega izvora zla. Nam kristjanom ga rešuje dogma ali verska resnica o izvirnem grehu. Da, greh! Človek je greh storil, Boga zavrgel. Kristus se je pa učlovečil, da nas zopet odkupi iz greha in nas vrne Bogu. S Kristusovim rojstvom se pričinja veliko delo našega odrešenja, in zato je Kristus prišel na svet, da bi nas odrešil. Da, odkupil nas je, a greh je človeku ostal, s Kristusovim odrešilnim delom se nismo postali brezgrešni. O, kako srečen bi bil človek, če bi ob Jezusu v jaslicah vsaj začutil potrebo, da uniči vse, kar mu v duši vzbuja nemir in nezadovoljstvo. "Učite se od mene," to ponavlja Jezus v revnem hlevčku nam vsem, — "in našli boste mir svojim dušam."

Dokler mati nad nam bdi Jezusček nas ne zapusti

Dolgo se je branila, končno jim je pa le dovolila, da si ogledajo izložbo. Saj se ni moglo ustavljati prošnjam otrok! Ker so še vsi majhni, je šel oče z njimi.

Ko je zdaj pri oknu stoje, gledala za njimi, se je zamislila. Da, neizbežno je! Božič prihaja, in sam, dan še in dve noči, potem se bo zgodilo. . . . Kako je

Mir ljudem na zemlji!

SVETI VEČER

Srebrni plašč zemljo pokriva,
narava mirno spi.
veselje, radost se razliva
po njej. Vse zdaj bedi.
Priklanjajo se ti drevesa,
šepčejo ljubko:
"Poglej, ozri se gor v nebesa,
kjer angeli pojo!"

Nestete lučice prižgane
po hišah zdaj gore.
Drevesa s srebrom posejane
v krasoti se blišče.
Iz line vabijo zvonovi
v čarobno — tiho noč.
Naznanjajo, da novi dnovi
se bližajo pojoč.

J. F.

Zvezdice nekaj so uzrle,
nebroj njih nekam zre.
Pogled v hlevček so uprle,
kjer pesmi se glase.
Čemu se pesmi tam glasijo?
Čemu tja zvezd pogled?
Vse jasno: Dete tam častijo,
ki iz jasel blagoslavlja svet.

bilo prejšnja leta vse drugače! vseh vrst in barv. Kaj šele An-
Z otroci vred je štela dneve; v
delu in pripravljanju so bežale
ure. Nikoli ni bilo razkošja, do-
bili so le najpotrebnejše. Malo
je bilo, toda to malo je pripra-
vila čista, nesebična ljubezen. —
Tiha sreča in sladko zadovoljst-
vo sta vladala v družini. Toda
letos? . . .

Nevede je stopila korak nazaj,
kot da jo je strah besede, ki jo
je pravkar izgovorila. Letos! —
Vsa v grozi je buljila pred se.
Videla je moža, strtega, izmu-
čenega, katerega je spremljalo
troje otrok. Eden je imel strga-
ne čevlječke, drugemu je uha-
jal mrz skozni tenko zakrpano
suknjico, tretji je bil gologlav in
ni imel ne rokavičk niti žepkov,
kamor bi mogel utekniti premr-
zle ročice. Vsi trije so šklepetali
z zobmi — mrzla burja jim je
nosila snežinke naravnost v ob-
raz. Kljub mrazu hodijo po me-
stu in ogledujejo izložbena ok-
na. Kako bi bilo Tončku mrz
v zakrpani suknjici, ko si je pa-
že v mislih izbral toplo, novo,
katero mu Božiček prinese? Zof-
ka se niti ne spomni več ozeb-
lenega prstka na nogi, odkar je
videla mnogo, mnogo čevljev.

Oče je bil odločil sukno in
klobuk ter se sedel na najbliž-
ji stol. Otroci ga niti opazili ni-
so, preveč so bili zaposleni s pri-
povedovanjem — videle pa so
ga čuječe žene oči. Zdad, ko je
odpravila otroke, je utegnila
misliti nanj. Stopila je k nje-
mu: "Ne joči, — mož si!" On se
je vzravnil. "Res je, mož sem.
In sram me je! Ali, poglejte mo-
je roke, ki bi rade delale za vas
vse, pa si nemorejo najti zapo-
slitve. Zdi se mi, da se kot Ju-
dež potikam okrog, ko moleduj-
jem za delo. Močan sem bil in
marsikaj sem prenesel. Ko sem
moral danes gledati svoje otro-
čiče, premražene in raztrgane,
kako so uživali ob pogledu na
stvari, katerih si žele, sem za-
čutil, da sem slab. Pogledal sem
in zdelo se mi je, da me je zagri-
nilo črno prokletstvo. Zena, ta-
ko ne zdržim več! Na božični
večer ne morem, ne smem biti
med vami. Oprostite mi, toda mo-
ram kamorkoli."

"Nikamor ne pojdeš!" Zena
ga je ustavila. "Otroci ne smejo
pogrešati očeta, oče ne svojih ot-
rok. Najini otroci ne bodo oro-

To je, kar gloda in kljuje brez
prestanka, že več dni in noči.
Kako naj jim dokaže, kako raz-
loži? Otroci so neizprosni, brez
usmiljenja tirjajo odgovor. . .
"Če oče nima zaslужka, je dolž-
nost Jezusčka, da dovolj poskrbi
zanje. Reče vendar ne more
Jezusček prezirati, ko je bil sam
nekoč ubog!" Tako sklepajo ot-
roci, a ona vrta in vrta, da bi
prišla od izhoda. V tem trenut-
ku si želi, da bi bili otroci zelo,
zelo poredni, manj bi jo to bo-
lepo, zakaj v tem slučaju bi se
moral udati. Tako pa, sama
pridnost jih je — vseh. . . . V
glavi ji kljuje, tisoč misli se je
že utrgalo, pa vse mora zavrniti.
Njene oči iščejo. Obstale so
pri sliki Matere božje z detetom
v naročju. "Usmiljena mati, po-
magaj mi vsaj ti! Veliko si tr-
pela, ko si v bornem hlevcu po-
vila svoje dete in nisi vedela,
kam bi ga položila. Kako si se
veselila, ko so pastirčki prinaša-
li prve darove, da razvesele Tvo-
jega revnega sina. Glej, On se
je veselil svete noči; zakaj bi se
je moji nedolžni otroci ne smeli
veseliti? Marija, vsaj Ti ne do-
pusti, da bi moji otroci ostali ta
dan ubogi, ne dovoli, da bi hodili
ubogi, lačni in premraženi vpra-
ševati božično Dete, zakaj jih ni
obiskalo, čemu da jih prezira?
Vem, da tega ne boš dopustila.
Pomagaj mi, svetuj mi!"

Premišljevala je, oklevala —
naposled se ji je zjasnil obraz.
Ko se je vzravnila, je bila moč-
na in lepa. Pogledala je na uro,
ozrla se na cesto in šla priprav-
ljat večerjo. Med delom pa je
sanjala.

Močnejše ji je utripalo srce, ko
jih je začela na stopnicah. Ko so
vstopili, je vsakega posebej lu-
beče pobožala z očmi. Ubožčki!
Vsi premraženi niso tekli k top-
li pečici, ampak k mami. Ona
jih je morala poslušati in jim
odgovarjati — vse obenem. —
Ali ni lepo, imeti doma dobro
mamico, ki rada posluša in vse
razloži? Med pripovedovanjem
je nasitila lačne, ogrela premra-
žene in kot bi mignil, so bili že
vsi trije v toplih posteljah —
že so sanjali o Jezusčku.

Oče je bil odločil sukno in
klobuk ter se sedel na najbliž-
ji stol. Otroci ga niti opazili ni-
so, preveč so bili zaposleni s pri-
povedovanjem — videle pa so
ga čuječe žene oči. Zdad, ko je
odpravila otroke, je utegnila
misliti nanj. Stopila je k nje-
mu: "Ne joči, — mož si!" On se
je vzravnil. "Res je, mož sem.
In sram me je! Ali, poglejte mo-
je roke, ki bi rade delale za vas
vse, pa si nemorejo najti zapo-
slitve. Zdi se mi, da se kot Ju-
dež potikam okrog, ko moleduj-
jem za delo. Močan sem bil in
marsikaj sem prenesel. Ko sem
moral danes gledati svoje otro-
čiče, premražene in raztrgane,
kako so uživali ob pogledu na
stvari, katerih si žele, sem za-
čutil, da sem slab. Pogledal sem
in zdelo se mi je, da me je zagri-
nilo črno prokletstvo. Zena, ta-
ko ne zdržim več! Na božični
večer ne morem, ne smem biti
med vami. Oprostite mi, toda mo-
ram kamorkoli."

"Nikamor ne pojdeš!" Zena
ga je ustavila. "Otroci ne smejo
pogrešati očeta, oče ne svojih ot-
rok. Najini otroci ne bodo oro-

pani božičnega veselja. Prosit
pojdem. . . .

"Prosit. . . ? Ne žena — prosit
ne dovolim. Tebi ne!" Trd, ne-
izprosni je bil njegov glas. Toda
žena se ni oplašila. "Ne boj se,
tega ne storim radi sebe, ne ra-
di tebe — temveč zgolj zavoljo
otrok. Nedolžni so, čemu bi tr-
peli?" In trpko je še dodala:
"Težko bo, a biti mora. Sklenila
sem!"

Mož ni več ugovarjal, le hva-
ležno je pogledal ženo. Ona pa mu
je tiho pripravila večerjo. Po
večerji ji je voščil lahko noč. —
Ostala je sama.
Pozno v noč je delala. Že dol-
go so sanjali njeni otroci, nemir-
no je sanjal mož in naposled je,
vsa trudna, zasnjala tudi sama.
Dremajoč pri mizi je blodila v
sanjah od hiše do hiše, kakor ne-
koč mati Marija v Betlehemu,
ko sta s svetim Jožefom zama-
niskala prenočišča. Božja Mati
je stopala pred njo in ona ji je
verno sledila. Nič nista govorili,
povsod so njo bogato obdarili.
Ko je imela dovolj, se je Marija
ozrla, nasmehnila se ji in izgi-
nila. Prebudila se je. Luč po-
leg nje je bila ugasnila. Danilo
se je že.

Sveti večer — z njim je pri-
šlo skrivnostno pričakovanje. —
Vsi trije so bili pomagali očetu
pri jaslicah, katere so pravkar
dogradili. "Mama, mama! Mama,
so že!" In iskrenih se oči so pri-
tekli vsi hkrati v kuhinjo k ma-
mi, prišli jo za krilo in morala
je z njimi, da je bila priča, ko so
prižgali prve svečice.
Zasvetilo se je — plamen sve-
čic je potemnel. . . . Božji sij je
spremljal Detece, ki je bilo prav-
kar položeno v jaslice. Z malimi
ročicami jih je blagoslavljal.
In v njihova srca se je naselila
sreča in blaženi mir.

V topli sobi, pri belo pogrnje-
ni mizi so večerjali. Suhe hru-
ške, orehe, potico in dosti slad-
kega čaja. Vsega jim je bila
pripravila mama, kot jim je že
davno obljubila. Vedeli so, da
mama nikoli ne laže, zato se ni-
so čudili. In le malo so govorili.
Topla soba, jaslice, sladka ve-
čerja. . . .

Dobri Jezusček jim je poslal
vsega, česar so si želeli. Pri ja-
slicah je našel drugo jutro Ton-
ček prav trije topli kožuščki, za
katerega je prosil. Zofka je do-
bila čevlje, Andrejček čepico in
rokavičke. In tedaj je zapazil
mali Tonček, da drži Jezusček
v rokah pisemce. Opozoril je na
pisemce očeta, ki je s tresočo ro-
ko segel ponj. Bilo je naslov-
ljeno nanj. Prebral ga je, hva-
ležno stisnil ženi roko in solza
ganjenja se je zasvetila v njego-
vih očeh. Pismo mu je nazna-
njalo, da lahko z novim letom
nastopi službo. To je bilo zanj
najlepše darilo.

Brez vidnega darila je ostala
le ona; toda Jezusček je ni po-
zabil. Ko je peljal oče otroke v
cerkev, je sama pokleknila k ja-
slicam, skrla glavo med dlan
in plakala. Takrat je ziplakalo
vse gorje in ponižanje prejšnje-
ga dne. . . .

NA SVETI VEČER

(Zložil Anton Medved)

"Slava Bogu na višavah,
mir na zemlji ljudem!"
Blažena noč božična,
spet te uživat grem.

Dvajset let je minilo —
z doma sem hitel — kam?
Sreče iskat in kruha,
kaj bi me bilo sram!

Staro sem mater zapustil,
grobnj očetov pomnik,
blodil po svetu in zabil
starišev ljubljenih slik.

Zabil, a ne za vedno:
vračam nocoj se domov
mater pozdravit jokaje,
znance in rodni krov.

Tiho, svečano na zemljo
sije zvezda milijon;
milo zapoje v cerkvi
selski polnočni zvon.

Kake spomine vzbuja?
Ure mladostne, na vas,
ko sem v čistem veselju
sveti obhajal čas.

Koče že gledam pred sabo,
v sobi še luč lesketa.
Ali po tolikih letih,
mati me pač spozna?

Starka pri medli sveči
bere iz bukev nocoj.
"Tukaj imaš me, mati,"
sin se povrnil je tvoj!"

"Sin? Imela ga nisem.
Toda, kaj se mi zdi?
Davno že v hladni zemlji
tvoja mati leži.

Urno hiti na grobe!
Blizu cerkvenih vrat
siva mati je tvoja
legla na veke spat.

Zabila ni te do smrti.
Zabil le ti si nje;
vse ti je odpustilo,
matere blago srce."

Pesem iz cerkve poslušaj
tujec na grobu nem:
"Slava bogu na višavah,
mir na zemlji ljudem!"

Zadnje očetove jaslice

Danes šele vem, kaj me je
gnalo tiste dni v zasluženi roj-
stni kraj: moj ljubi oče mi je
hotel še enkrat pokazati svoje
ljubljene jaslice in tri najlepše
prizore rajske doline.

Zjutraj, dan pred božično ne-
deljo, sva se našla v cerkvi. K
hišici odpušcanja je bila najina
pot. Potem sva pristopila k mi-
zi Gospodovi in nato sva klečala
pred oltarjem Matere božje, ki
jo je oče ponižno slavil in ji uda-
no služil vse življenje. "Vidiš
jo, našo ljubko Mamko, najbolj-
šo priprošnjico in tolažnico. —
Prosiwa jo, da ne zapusti tebe in
tvoje družinice."

Drugi dan popoldne sva ob-
iskala bližnji hribček s štirinaj-
stimi postajami trpljenja in od-
rešenja. Brila je ostra burja.
Oče je tope plaše tesno pritiskal
k sebi, k svojemu srcu. Slutil je
pač, da bo oblačilo kmalu ogre-
valo mene, siromaka. — In šla
sva od kapelice do kapelice. Še
nikdar nisem opravil tako lepega
križevega pota.

Na štefanovo proti večeru sva
stopila na pokopališče. Oče mi
je pokazal grobove sorodnikov,
priateljev in znancev in tudi —
svoj grob. "Vidiš, tukaj bom po-
(Dalje na 2. strani)

čival, a zopet vstal. Dal Bog, da vidim tedaj v svojem krogu vas vse."

Umri je oče. Tudi njegove jaslce, ki jih je z ljubeznijo asiškega svetnika postavil vsako leto v kot domače hiše, so daleč od mene. In vendar nisva ločena, saj praznujemo božične praznike slej ko prej neločljivo združena v teh nepozabnih slikah, kakor mi jih je bil začrtal v nedopovedljivi ljubezni malo — pred svojo smrtjo.

Dr. Ivan Grafenauer: Marija v naših narodnih pesmih

Kako globoko se je vkoreninilo češčenje Device in Matere božje Marije že v davnih časih v slovenska srca, o tem ne pričajo samo številna slovenska sela s svojimi imeni, ne samo Marijine božje poti in nešteta druga svetišča, oltarji in cerkvene slike, ne samo Marijine družbe in rožnovenske bratovščine, ampak tudi naša narodna pesem. Ne samo narodna cerkvena pesem, ki si je že v srednjem veku iz zasebne po- božnosti našla pot tudi v cer- kev in k liturgični službi božji, ampak tudi ostala narodna poe- zija.

Najstarejša priča o naši na- božni Mariji posvečeni pesmi, protestantski prvobornik in prvi slovenski pisatelj Primož Trubar (1508-1586), se v eni svojih knjig, v katekizmu z dvema izlagama (1575), jezi, da katoliški duhovniki puste dekletom (že tačas kakor danes slavnim pevkam nabožnih pe- smi) peti "ličake basni," "de vselej več na Devico Marijo in na svetnike kličejo kakor Boga ali njega sinu Jezusa Kristusa," da pojo pri procesijah:

Kir Marija Boga rodi.
Aleluja, o Marija,
v preproste plene povije.
Aleluja, o Marija,
preproste plene, makov cvet.
Aleluja, o Marija,
od velike noči pa do Binkošti
pa da pojo (v velikonočni pe- smi):

Marija Devica
bodi naša pomočnica
proti tvojemu sinkovi.
že on se pritožuje tudi na ko- lednike, da imajo celo ti vedno Marijo v ustih, ko hodijo o Bo- žiču od hiše do hiše in pojo:

Mi smo prišli pred vrata.
de (b) bila božja zlata:
o Marija, o Marija!
Novo je leto v deželi,
bodi Jezus pri nas!

Prorokuje jim zato božjo ka- zen.

Prepričanemu protestantske- mu bojevniku in vnetemu širi- telju nove vere ne bomo zame- rili tega, ampak se veselili, da je bila vprav pobožnost do Ma- rije glavna ovira, da se njemu in tovarišem in naslednikom njegovim ni posrečilo priboriti luteranstvu zmage med Slo- venci; veselimo pa se lahko tudi naše narodne poezije, ki je o- pletla Devico Marijo z vsem najlepšim, kar je zajela iz otro- ško preproste, nam tako mile miselnosti narodnega pevca, glasnika narodne duše.

Z najlepšim cvetjem je ob- sula narodna pesem, nabožna kolednica, pred vsem najmilej- ši dogodek v Marijinem življe- nju, spočetje in rojstvo njene- ga sinu Jezusa Kristusa. S ka- ko pomenljivo simboliko pripo- veduje kolednica iz Sv. Križa vipavskega o Marijinem ozna- njenju, v katero se vpleta že pogled na Zvečičarjevo smrt (Štrekelj, Slovenske narodne pesmi, III., št. 4750. Brez te simbole gl. št. 6403 do 6407):

Marija ročice brala,
lepe ročice, nagelne;
je pulec napravila
svojimi ročicami.
K nji je perla angel,
o angel Gabriel;
ji perne grozdč.
o grozdč vinarji.
Marija ha podala,
znostila Jezusa.
Prav lepo ha je nosila
čeljih mesecov devet.
To noč ha je rodila,
to noč, to sveto noč.
V tempel je z njim hodila
ta dan na svetnico.
K nji so prišli Judi,
Judi, hudi neverniki.
So Mariji Jezusa vkradli,
prav daleč so ha pelali.
Daleč na horo visoko
hor na horo Kalvarijo.

Tam ha čaka brejla (preša)
judovska,
tam trdo so ha brejčali.
Nič druga ni ostalo,
ko sveta rječna kri.
Nič druga ni ostalo,
ko sveto rječno telo:
Oj bodi hvaleno
nam tudi zbadivo!

Pesem očitno spominja na priljubljene srednjeveške sim- bolične slike o Jezusovem trp- ljenju v podobi mastilnice, v kateri masti Jezus iz grozdi- rešnje kri (po Izaiji, 63, 3.) ali še kakor v pesmi — sam sti- ska v njej. In zdaj se Marija vdano pripravlja na Zvečičarje- vo rojstvo (št. 4854, iz Izlaka):

Leži, leži ravno pole,
po ravnom pol Marija gre.
Na glavi nese ziboko,
o rokah nese sveti križ.
Na križu je napisano,
teh sedem zlatih pustabo.
Ti pustabi pomenijo,
da bo dete rojeno.
O Marija, mati božja,
prosi ti Boga za nas!
To dete je blo rojeno,
na križu bode martirano.
O Marija, mati božja,
prosi ti Boga za nas!

Rojstvo samo opisuje cela vr- sta ljubkih kolednic z mnogi- mi inačicami. Ena najljubeznj- vejših je tista, ki pripoveduje, kako je Marija rodila Jezusa brez bolečin v spanju (št. 4782, iz Frama):

Marija, sveti Jožef
mi gresta v Betlehem.
Od mesta se podasta
pod ravno staličo.
Jožef je Mariji rekel:
"Tvoj čas je uže prišel,
ni povijta, ni odeje,
ni druga ko veliki mraz.
Marija se je ozrla,
staliča se je odprla.
Marija Jožefa tišala:
"Jožef, ne maraj nič!"
"Ves Bog vže dobro ve,
za najne težave vse.
Vsej bo se rodil človek Bog,
ki bo nas rešil iz nadlog."
Marija plač razgrne,
ga dene pod noge,
na njega je pokleknoa,
no malo je zaspala.
Bogu se v roke dala.
Marija se mi pa zbudi.
Jezus pa v plačtu leži.
Devica Marija
cvčila ga v plenice,
sveti Jožef je pa suknjo dal,
da je Jezus mi zaspal.

Druga kolednica (št. 4827, iz Grahova na Tolminskem) pa pripoveduje, da je Bog sam po dveh angelih-golobih poslal Mariji "plenice dve, povojca dva, da je pokladala Jezusa, Zvečičarja vsega sveta."

Vsem znane so številne ko- lednice, ki na najrazličnejši na- čin opjevajo, kako so angeli o- znanili rojstvo Zvečičarjevo, ka- ko so prihiteli k jasličam pa- stirci, sv. trije kralji in mu pri- našali daril, kako sta se ga ve- selila celo osli in volk in ga vsaj grela s svojo sapo, ali kako je Marija darovala Jezu- sa v templju; enako znane in razširjene so tudi druge koled- nice, ki oznanjajo današnje bo- žično veselje in vabijo ljudi, naj gredo v Betlehem (Jeruzalem) in se veselo novorojenega Zve- čičarja in naj mu donajajo dari. Oblika jim je najrazličnejša a mnogim, zlasti v obliki odpevov, se naslanjajo očitno na nek- danje božične igre i. pod. Dve pa, ki se odlikujeta po lepi simboliki, naj navedem pose- bej. Prva iz Ihana (št. 4871, podobno 4863—3879) poje:

Parva ja ura te noči,
sveto nebo vadi part stoji.
Gvar se Marija veseli,
z jano erdečo gavrto,
ke ja pred soncem vtergana.
Ajngel so jo vtergale,
so jo Marije ješnjale.
Jezus je majhen, pa ja svet,
v rokah trije ves zvolen svet,
za kar ga prosimo, vse nam da.
Prosimo ga za sveto reč.
Jezus, Marija nam ga dej!

Druga, iz Zabukovja (št. 4- 85, podobno št. 4880—4895) poje: kako se veseli Zvečičarje- vega rojstva svetljina narava:

Se svetli, svetli bjeji dan,
k nam bo pršu Jezus sam
s svojo presveto materjo
z rožo Marijo cartano.
Tičice po luftu letajo,
doli na veje sedajo,
se bjelega dneva veselo.
Se svetli, svetli bjeji dan,
k nam bo pršu Jezus sam
s svojo presveto materjo,
z rožo Marijo cartano.
Ribice v morji plavajo,
glavice na suh pokladajo
se bjelega dneva veselo.
Se svetli, svetli bjeji dan,
Angelci po nebesih shajajo
rožo Marijo cjerajo.
Cjerej lo, cjeret večni Buh,
Buh Oče, Sin in sveti Duh.
Tudi druge, nekoledniške pe- smi, pojo o rojstvu Jezusovem, a naslanjaje se na romanske legende, drugače, svobodneje. Neka pesem iz Frama (SNP I. št. 420, podobno št. 421—426) poje: kako je šla Marija z ma-

terjo sv. Ano na "božjo pot na svete gore" in tam rodila Je- zusa; takoj pa so prišli angel- ci prinesli ji svilen plač in zlat prestol, ga posadili z Marijo na veliki oltar:

Se tam pa ona sedela bo
in nam bo gnade dala,
vsem romarjem in romarcam
in tudi domačim farmanom.
Se kteri Mario prav časti,
Ona ga nikol ne zapusti.

Ljubka je tudi pesmica, ki poje o tem, kako je Marija Je- zusa zibala in so je pomagale pri tem tudi lepe ptice (št. 427 do 436, podobno III. št. 6408, 6410); pomembnejša pa je romarska pesem o ubožni deklici, ki je pomagala odnaša- ti Mariji Jezusa na božjo pot (na Sv. goro št. 466, v drugih inačicah drugam) in bo dobila za plačilo "dosti otrok, malo blaga, na nem svet" zvečičar- nja," a bogata županja hči, ki je odrekla, boječa se, da se ne umaže, bo dobila za plačilo do- sti blaga, malo otrok, na nem sveti pogubljenje."

Kakor nam kažejo te pesmi Marijo, mater Zvečičarjevo, v njeni največji sreči, jo kažejo druge, sicer manj številne v največji žalosti kot deležnico Jezusovega trpljenja in njegove smrti (Marija sanja o Jezusov- vem trpljenju, št. 439—441. Marija hoče Jezusa trpljenju od- nesti, št. 442—445, Jezusove muke v "Zlati očenasi," št. 452 —453, Jezus brez žlahte, št. 6417—6430 i. dr.).

Tudi v Marijinem pogrebu (št. 406—411), nebovzetu (št. 401—405) in njenem kronanju (št. 6521—6524) pojo posebne pesmi.

Posebno lepa pa je tista sku- pina pesmi, ki proslavlja Mari- jino ljubezen in neskončno u- smiljenost do ubogih ljudi, po- sebno pa do nas nesrečnih greš- nikov. Kako nežna je tista pe- sem o umrli porodnici, ki ji mož ob grobu toži, kaj bo z njunim zapuščenim novorojen- cem, a ga ona potolaži (št. 316, pod. 317—336):

"Jedi, jedi, moj mož domov.
(umrli dete, sladko spi,
Marija mu je ziske dala,
usmiljen Jezus na strani stoji."
kako pretesljive pa tiste, ki pripovedujejo o siroti zapuše- ni, ki jo preganja hudobna ma- taha in išče pomoči pri materi, v grobu pokopani, a jo ta opom- ni, naj se zateče k Mariji; in ta res stopi z oltarja in odnese siroto ubogo v sveta nebesa (št. 344—349). Druga narod- na pesem kaže zopet posebno naklonjenost Matere božje de- vice do porodnic, ki jim na prvo prošnjo pomaga v težki uri in ki jim pesem posebno priporo- ča češčenje Marijino in molitev sv. rožnega venca (št. 475), ki je tudi najboljši pomočnik in priprošnjik umirajočim (št. 369). Češčenje Marijino pripo- roča tudi lepa romarska pesem o tici pevajoči pesem v slavo Marijino, ki se jo je naučila od zamorske deklice, a ta jo je sli- šala, kako so jo peli angeljci (št. 544—570). Globoko obču- tena je vojaška pesem, nastala, kot se zdi, v avstrijsko-piemon- teških vojskah, v kateri, kliče Marija ranjenega vojaka k Je- zusu (št. 680—697):

"Fantič, le gori vstan,
pojdi za Jezusom."
"Oh, ko bi šel za Jezusom,
ker sem revnega stanu?"
"Dobro je revni stan,
zvoli ga Jezus sam!"

Pribežališče grešnikov nam jo kaže legenda, ki pripoveduje, kako tri solzice Marijine, padle na tehtnico sv. Mihaela poma- gajo grešni duši v nebo (št. 386—389). Podobno misel ima romarska pesem "Jezus odpu- šča romarjem grehe" na pri- prošnjo svoje matere (št. 463—465) ali lepa legenda o dušici majcenji, ki po Mariji s trplje- njem reši duše svojih staršev in bratov (št. 371—373). Po- sebno lepo je izražena ista ide- ja tudi v sledeči božični koled- nici s Koroškega (iz Gorenje Kaple, št. 4926):

Stoji hartel zakrajan,
z rudočo zido zaplajan.
povben rožle nasajan.
Notre raste lilija
še ljepši si ti, Marija!
Notre raste rožmarin,
še ljepši je, Marija, tvoj sin!

Notre raste lep marjon,
še ljepši je, Marija, tvoj tron!
Marija pa v troni sedi,
Jezusa v krili drži.
Vse duše za njo vrčijo,
Oh Marija, pomaj, pomaj
Vsem vernam dušam v sveti raj!
Kedar bo življenje krej!
pelji nas v sveti rej!

Ko poje narodna pesem tako vneto o Materi milosti božje, ni čuda, da se obrača narodna pe- sem nanjo tudi s prošnjo na pomoč v najrazličnejših zade- vah življenja, za časne in večne dobrote. Izmed prvih se mi zdijo najbolj zanimive belo- kranjske pesmi, s katerimi po kresu blagoslovljajo polja in vinske gorice in imajo včasih obliko hvalnice, včasih prošnje. Naj sledita tu dva za zgled. Prva je iz Drašič (št. 5041), druga iz Bereče vasi pri Suhor- ju (št. 5050):

Pesem, ko gredo od kresa:
Oj devotica, devotica,
daj nam, Bože, dobro leto!
Marija se rano 'staja,
rano 'staja i opravila:
ki se v naše polje spravlja:
Nase polje obrodilo
z dobrim štrom i šenicom,
'saki snopek po kupljenik.
razstavica tri četiri!
Marija se rano vstaja,
rano 'staja i opravila:
Nase selo 'se veselo!
Marija se rano 'staja,
rano 'staja i opravila,
ki se v naše selo spravlja,
nase gore obrodile.

Pesem pri obhajanju vinogradov
Kaj sem koli sveta prešel,
Lepa je roža Marija!
nizem takšne rože našel.
Lepa je roža Marija!
kot je roža Marija.
Lepa je roža Marija!
Oj Marija vinogorska,
Lepa je roža Marija!
z vincom si vse napojila.
Lepa je roža Marija!
in v nebesa dopustila.
Lepa je roža Marija!

A prvo, česar prositi tudi na- rodni pesnik "nebeško kraljico," je vendarle prošnja za milost večnega zvečičanja, ki v njo iz- zveneva cela vrsta pripovednih in slavilnih pesmi in s tako mo- litvijo, zavruščujoč slavospev Marijin (št. 6537 iz Zel. kaple) se združimo tudi mi sinovi in hčere naroda, posvečenega Ma- riju po najlepših svojih narod- nih pesmihi:

Kadar pride zadni čas,
bodi Marija ti per nas!
K bode duša s trupla šla,
pelej jo v nebesa,
večno živat Jezusa!

Križ nad prepodom

Skrivnostni mrak svetega ve- čera je legel na zemljo. Nad prepodom se je dvigal skromen križ s podobo Križanega, pred katerim je plapolala lučka. Pred davnimi leti so našli na dnu pre- pada razbito moško truplo. V truplu so spoznali tujca, ki je usodno noč prenočeval pri Lov- ranu v Ulšnevcu. Zgodaj zju- traj se je napravil na pot čez Travno goro, pa se mu je mora- la pripetiti nesreča. Usnevcani so v spomin na ta dogodek po- stavil nad prepodom križ in pred križem so vsak sveti večer prižigali luč. Leto za letom je ta lučka spominjala na sveti večer ljudi na nesrečo, ki se je tukaj zgodila.

V resnici pa se ni zgodila ne- sreča, ampak grozen zločin. Tu- jec, ki je prenočil pri Lovranu, je bil bogat. Pri sebi je imel torbo denarja. To je povedal tu- di gospodarju, ki mu je oblju- bil, da je ori njem lahko brez skrbi. Gospodar je bil pohlepen človek. Na bogatega tujca kar ni mogel pozabiti. Ponoci pre- mišlja, kako bi prišel do njego- vega denarja. Izkušnjava je bi- la vedno hujša. Nazadnje skle- ne: Pojdem za tujcem, in ko bo re samoti, mu vzamem denar in ga pahnem v prepod. — Rečeno — storjeno! — Zgodil se je v ju- tranjih urah zločin, kateremu ni bil nihče priča. Zločinec je ušel roki pravice.

Čeprav je Lovran zakril svoje grozno dejanje pred ljudmi, pa vendar ni bil od tistega časa nič več miren. Nemirna vest je bila njegovi najhujši maščevalec. Ka- morkoli je krenil, je videl pred seboj nesrečno žrtv svojega zlo- čina: razmesarjeno truplo v pre- padu. Posebno na sveti večer, ko se je zasvetila lučka pri zna- menju nad prepodom, mu je njegova hudobija stopila v živih barvah pred oči.

Dvajset let je nesrečnež nosil to skrivnost na svoji vesti. Neko- zimo, nekako pred božičnimi prazniki, je zbolel. Poklical je duhovnika, ki mu je prinesel zadnja tolažila. Dolga je bila njegova spoved. Bolnikovo živ- ljenje se je bližilo koncu. Vse je kazalo, da ne bo preživel praz- nikov. Bil je sveti večer. Do- mači so bili zbrani ob bolnikovi postelji in molili molitve za umi- rajajočega.

"Ali še gori luč nad prepa- dom?" vpraša s slabotnim, gla- sornim bolnik.

"Praykar so jo prižgali," mu odvrnejo domači.

"Dvignite me, da jo vidim zadnjič v svojem življenju," je prosil bolnik.

Dvignili so ga, da je mogel skozi okno videti proti prepadu. Dolgo, dolgo je strmel v drobno lučko, ki se je slabotno leske- tala v daljavi. Nato omahne na posteljo in se krčevito oklene sv. razpela: "Hu, kako pada čez pe- čine! Sedaj pa vstaja in prihaja, da me kaznuje!"

"Kdo prihaja?" so ga vpraša- li.

"Potnik, ki sem ga oropal in pahnul v prepod. ... Ali ga vi- dete? Tu stoji in svoj denar zahte- va nazaj. Vrnite mu ga! Zunaj ob zidu je zakopan. ..."

Bolnik je zaspal za vedno. Lučka nad prepodom pa sve- ti še vsak sveti večer.

A. Š.

Srečal je družino

Nihče ni vprašal, zakaj baš on. Odhajali so drug za drugim iz objema mračnih tovarniških zidov. Vsi so odšli, on pa je stal pred vrati, kakor živ mejniki; preko katerega bodo morali iti oni, ki so ga postavili na cesto. Toda vrata pisarne so ostala zaprta, le sluga je stal ob peči in se grel. Da sem odpušen? Ne, ne, morajo me spet zapisati, če so me že izbrisali. Se živim in zahtevam dela.

Luč v pisarni ugasne. Skozi vrata pa stopajo oni, ki so odlo- čili, da je odpušen. On pa sto- ji in se ne umakne. Njegov po- gled razodeva vse. ... Mimo nje- ga gredo kot bi ga ne bilo, govo- reč tujo besedo. Tedaj pa se obrne in zakliče za njimi:

"Vrnite mi delo!" Sluga je stopil k njemu, ga prijel za ramo in ga potisnil na cesto.

večer. Mir in sprava se glasi. Mir ljudem na zemlji.

Burja tuli na vogalih, da se ališči, kot bi tisoč milijonov prita- jeno jokalo in vzdihovalo.

Nocoj pa je sveti večer —. Toda, kaj je to? Čuje se jok. Korak mu nehoti obstane.

Mimo gre družina. Žena nese otroka v naročju, drugega na ra- mi, tretji pa se drži za krilo, če- trti pa joče za njo. "Mama, ze- be," joče in hiti za materjo.

Na nasprotni strani so se od- prla vrata in na cesto so udari- li zvoki vesele godbe.

Obstal je. Mati pa je hitela dalje. Kam? Dkdo?

Nocoj je sveti večer!

Povsod, kjer se žive ljudje, za- re vesela lica. Tu pa hiti mati dalje in dalje. Stekel je za njo, a ne more. Kakor kamen se mu je sklonil tilnik. O človek. ...

Ulice so se že zmračile, ko je stopal proti domu. Glas zvona je donel slovesno. Glasneje in glasneje; mir ljudem na zemlji.

O resnica, ki ste jo ljudje iz- premenili v laž in trpljenje — ali čujete božične zvonove, ali čujete trpeče?

Tedaj je v njegovo dušo pri- šlo spoznanje. Kristus, kaj smo storili, da smo pahnjeni s Teboj na cesto. Ti naš rešitelj, ki si prinesel na svet evangelij. Bed- nim pravico in ljubezen. O Go- spod, v trpljenju Te šele spozna- mo in dobimo moč, da gremo na- prej v življenje.

Tiho je bilo v sobi, ko je vsto- pil. Mati je sedela pri mrzli pe- či, bratje pa so stali ob steni. Vsi popotno oblečeni. Olje je do- gorevalo v kozarcu pod trpečim Kristusom in razsvetljevalo je motno strop. Molčali so bratje, molčala je mati, molčal on. Raz- umeli so ga. Doma naj ostane, doma, toda kje je ta dom? Ni odgovora, sami si ga bomo mo- rali dati. Glave so se bolj kloni- le; zadnji ob delo.

Slišalo se je le tiktakanje ure, sedaj glasneje, sedaj tišje. Samo kratek vzdih se je včasih utrgal materji. Bil je, kakor da so se ustrašili tega vzdihja. Plamen se je dvigal, pa zopet padal, še po- slednjikrat visoko vzplapolal in razločno razsvetlil prazne stene.

Nad Križanega je tedaj padla jasna luč, videle so se krvavo- rdeče rane in Njegov žalostni obraz.

Janez se je stresel in pogledal na uro. Kazala je že blizu pol- noči.

Mati je snela križ s stene in stopila z njim na cesto. Mi pa smo stopali za njo.

Na cesti so se zbirale gruce ljudi in se pridruževale. Proseci- ja je bila vedno večja, vedno več- ja, brez konca. ...

Gustav Strniša: Zadnji božič Janeza Zablode

Janez Zabloda je že pozabil, kdaj je pošteno božičeval. Nje- govo življenje je bilo večno ta- vanje po svetu. Nekdaj, ko je bil še mlad, je imel ženo in sina. Pa je žena umrla na jetiki in po- tem kmalu za njo tudi njegov edinec.

Ir' potem je Zabloda opustil svojo trgovino na deželi in se je spet lotil potniškega poklica. Od mesta do mesta je hodil, ponujal je blago in nabiral naročila za večjo galanterijsko trvdko. Čud- no mu je postalo včasih. Sedeč v vlaku, se je sredi noči hipoma spomnil:

"Nocoj je božični večer!"

In opazoval je ljudi. Skoraj nikogar ni bilo v vlaku, spre- vodniki so bili ta večer še poseb- no prijazni in nekam domači. Vsak je pač mislil na svoj tih dom, kjer sedi žna in deca pri jaselech ter misli tudi na svoje- ga skrbnega očeta, ki mora prav ta večer opravljati svojo službo na vlaku, ki prvi daleč skozi sve- to božično noč.

Spomnil se je starikavega že- lezniskega sprevoznika, ki je ne- ko leto na ta večer posedel v nje- govem kupeju, ga prijazno gle- dal, mežikal in dejal:

"Gospod, nocoj nas je na vla- ku vseh skupaj samo deset. Po- mislite: trije uslužbenci in se- dem potnikov. Nocoj je pač vsak doma, samo če ima svoj dom."

Potem je privlekel od nekdaj majhno smrečico s svečkami, ki so bile manjše od cigaret, pri- žgal jih je in hitel kramljati:

"Veste, vsako leto rad ostanem v službi na sveti večer. Saj mi je tako hudo, če se spomnim, da sem prav na ta večer izgubil svo- jo mater. Star samec sem in mati je bila edina ženska, kate- ro sem ljubil. Je že tako, vsak ni ustvarjen za zakonsko ljube- zen. Ne rečem, da mi nobeno dekle ni bilo všeč. Toda prepo- časem sem bil in zdi se mi, da sem se v življenju prenerodno kretal, da sem pa bil toliko bolj spreten na vlaku, kjer sem op- ravljal službo. Da, bati mi je umrla na sveti večer. Zato se rad vozim ta večer okoli. Tako mi je, kakor bi potoval v sveto noč nji naproti nekam v daljavo, sam ne vem kam, menda v nebe- sa."

In potem se je Zabloda spom- nil na slepca, s katerim je po- toval v božično noč. Prijazen in tih je sedel tisti človek v nekem kotu in ko ga je Zabloda ogovo- ril, je bil ves vesel.

"Samo da nisem sam. Veste, ta večer vidim mnogo, mnogo! Svetovna vojna mi je vzela moj dragoceni vid. Na sveti večer se mi pa dozdeva, da spet vidim ja- sneje kakor kdaj poprej. Vse ti- ste boje vidim in vso prestano bolečino. In potem vidim skriv- nostni mir svete noči."

Prav okoli božiča je bilo, ko sem izgubil vid. Tisti nesrečni šrapnel!

Da, da, okoli božiča je bilo. Zdaj pa vsako leto o božiču iz- pregledam. Vsako leto o božiču vidim jasno kakor ob belem dne- vu z zdravimi očmi. To niso spo- mini, to je skrivnostno božje od- kritje. Vso lepoto življenja gle- dam in vso minljivost in moja bolečina izhlapi kakor rosa na solncu.

Veste, dekle sem imel, ki me je ljubilo kakor nikogar na sve- tu. Hotela me je poročiti, če- prav sem bil slep. Nisem je ho- tel onesrečiti, pobegnil sem in nikoli več ni čula o meni. Kmalu sem slišal, da je odšla v samo- stan.

In odslej se mi zdi, da je mo- je življenje tiha samostanska samota. Moja nezabna deklica, skromna redovnica, hodi po tej samotni in skrivnostni Bog sam jo blagoslovja."

Zabloda je premišljeval in se poglabljal v spomine. Vlak je enakomerno drdral dalje.

Starček je odprl okno in se za- gledal v noč. Zadrhtela je nad njim rimska cesta in bilo mu je, da je blesteča se zibelka, v ka- teri spi božji Otok.

Ali se ni nekaj zganilo v ve- solju? Zibel se je stresla, nebe- ško Dete vstaja. Vse nebo je za- sijalo. Zvezda se je utrnila.

Starček sanja in misli na svojo mladost in na svojo izgubljeno vero. Nenadoma mu zakipi v duši čudovito nežno čustvo, ti- ha, domača vera se vzbudi v nje- govem srcu. Na vaško cerkev misli, kjer je preživel svojo prvo mladost in na tiste domače ja- selce.

Spet se nagne skozi okno. V daljavi začuje zvonjenje, ki se meša z ropotom lokomotive. V višavi še vedno vse žari, kakor bi se zvezde nižale bolj in bolj. Vlak obstane.

Nasproti dirja drugi vlak in le za las je manjkalo, da se nista zaletela drug v drugega.

Potniki izstopajo. Polnoč je. Vsi si stiskajo roke in si česti- tajo, da so ostali živi in si žele srečen božič.

Stari popotnik pa leži v kupe- ju naslonjen na okno in se mirno smehlja. Jezusčka vidi. Tih, po božjih zvezdah je priplaval k njemu in ga poljubil na staro, velo lice. Starček je čutil, kako se je odtrgala duša od telesa in splavala k božjim jaselech pro- slavljat sveto božično noč.

DRUŠTVENA NAZNANILA

Društvo Vitezi sv. Jurija, št. 3
Joliet, Ill.

Glavna ali letna seja našega društva se je vršila dne 9. decembra povsem mirno in v zadovoljnost vseh navzočega članstva. V odbor za prihodnje leto so bili izvoljeni sledeči:

Predsednik Jos. Marinich; podpredsednik Peter Musich, tajnik Peter Metesh, zapisnikar John Nemanich, blagajnik John Musich, nadzorniki: Louis Gasperich, Marko Pasich in Martin Mutz; zastavonoša John Tezak, umeševalec odbora Jos. Wolf, društveni zdravnik Dr. Joseph A. Zalar.

K sklepu voščim vsem sobratom in sestram našega društva, kakor tudi vsemu Jednotinemu članstvu vesele božične praznike in srečno ter zadovoljno Novo leto 1935.

S sobratiskim pozdravom,
Peter Metesh, tajnik.

Društvo sv. Cirila in Metoda,
št. 4, Soudan, Minn.

Članstvu našega društva se uradno naznanja, da so bili na zadnji glavni seji izvoljeni sledeči odborniki za prihodnje leto: predsednik George Nemanich Sr., podpredsednik John Dragovan, tajnik Joseph Erchull, podtajnik John Vesel, blagajnik Frank Schweiger, nadzorni odbor: Frank Vesel, Paul Verban, in Lud. Mesojedic Jr.; zastavonoša Edward Pahula in John Stefan, redarja Geo. Nemanich Jr. in Anton Zallar.

Ob enem se prav uljudno zahvalim celokupnemu članstvu za tako veliko udeležbo na tej letni seji; torej dragi mi bratje in sestre, le tako naprej za napredek našega društva in naše dične Jednote!

Pri tej priliki prosim vse tiste, ki imate svoje mlade sinove v odraslem oddelku društva, povedite jim, naj se bolj redno in pridno udeležujejo društvenih sej; zbudite v njih srcih zanimanje za društvo in našo Jednoto, le potem bo društvo uspeh zagotovljen.

K sklepu vas še vabim, da se v polnem številu udeležite prihodnje seje dne 12. januarja; ista bo tudi jako važna ker bo treba ukreniti več važnih točk za društveno poslovanje in prihodnjem letu, tako boste tudi čuli celoletno finančno poročilo. Seja se prične točno ob 7. zvečer v navadnih prostorih. Torej na svidenje na tej seji!

K sklepu voščim vesele božične praznike in srečno ter uspešno Novo leto vsemu članstvu našega društva in Jednote.

Sobratiski pozdrav,
Joseph Erchull, tajnik.

Društvo sv. Družine št. 5
La Salle, Ill.

Vabilo na veselico

Ker naše društvo ni priredilo nobene veselice ali zabave tekom zadnjih 15 let, zato se je odločilo prirediti isto dne 30. decembra t. l. ker obhaja to društvo ravno svojo 42. letnico kar je bilo ustanovljeno. Ves čisti prebitok se prireditve ali veselice je namenjen za naše člane in članice, da se bo zanje plačeval asessment na Jednoto, razumljivo in seveda samo za take, katerim je nemogoče plačevati asessment.

Ta naša jubilejna veselica se prične točno ob 2. popoldne, in to na nedeljo, 30. decembra v cerkveni dvorani sv. Roka. Pripravljali ali veselilni odbor bo imel vse preskrbljeno, da bo dosti zabave, tako tudi pijače in prigrizka. Za mladino bo določen prostor, da se bodo lahko sukali iz enega konca do drugega, za stare člane in članice bo pa določen prostor, da bodo sedeli pri mizah in se medsebojno zabavali ker so že bolj utrjeni od težkega dela in pa od preobilne skrbi.

Važna pripomba! Vsak član in članica bo moral plačati 50c in bo prejel tikete; za iste bo pa dobil posebne čete ali tike-

te, da bo dobil zanje jed in pijačo ali bo pa iste lahko porabil za kakšno drugo igro za zabavo. Naše društvo torej pričakuje velike udeležbe; vstopnina za nečlane je prosta.

Naše društvo s tem prijazno vabi tukajšnja lokalna slovenska društva in sicer: društvo sv. Ane št. 139 KSKJ., društvo sv. Martina št. 75 KSKJ., društvo sv. Družine št. 3 DSD., društvo sv. Barbare št. 3 JSKJ., društvo Danica št. 124 JSKJ., samostojno društvo Edinost, društvo Triglav SNPJ., društvo Sokol SNPJ. in društvo Od Boja do Zmaga.

Dalje vabimo tudi vse druge naše rojake, čeprav niso člani društva; naša veselica je namenjena za vse Slovence iz te nasebine (La Salle) in bližine: Oglesby, Peru, Dupue in Springvalley; tako tudi oddaljena mesta Ottawa, Utica, Joliet, Chicago, Ill. Pridite vsi; to bo nekaj novega ker nastopi zopet s svojo prireditvijo naše društvo, ki je najstarejše, in eno največjih ter najmočnejših v La Salle. Pridite torej vsi! Gotovo ne bo nobenemu rojaku in članu žal, ko se bo udeležil te naše slavnosti in naše veselice; čim več članov in članic in drugih rojakov se bo udeležilo, toliko več bo zabave in veselja. Torej na veselo svidenje dne 30. decembra!

Z bratskim pozdravom,
Joseph Spellich, tajnik.

Društvo sv. Jožefa, št. 7,
Pueblo, Colo.

Vabilo na glavno letno sejo

Glavna letna seja našega društva se bo vršila v nedeljo, dne 23. decembra ob dveh popoldne. Vsak član in članica ve, kaj pomenijo glavne letne seje vsakega društva; na takih sejah se razmotrija in sklepa o vsem kar je potreba za bodoče poslovanje društva. In tako razmotrivanje se bo vršilo tudi na naši glavni letni seji; poleg tega se bo tudi volilo novi odbor za leto 1935, zaradi tega naj nikogar ne manjka na tej seji.

Po seji bomo imeli tudi nekoliko okrepčila, in to seveda prosto za jesti in piti.

Nadalje naznanjam vsem članom in članicam našega društva, da mora tekom meseca decembra vsak član in članica plačati 50c posebnega asessmenta v blagajno KSKJ. za pokritje vedno večje in večje operacijske ter poškodninske podpore. Vsi člani našega društva naj pa izvolijo vpoštevati, da bo ta poseben asessment za člane in članice našega društva plačan iz društvene blagajne, torej ne bo treba nobenemu našemu članu (ci) plačati posebnega asessmenta. Toliko v prijazno naznanilo.

K sklepu želim vsemu članstvu našega društva in KSKJ. zadovoljne, zdrave in vesele božične praznike, tako tudi uspešno, srečno in blagoslovljeno Novo leto.

Z bratskim pozdravom,
John Germ, tajnik.

Društvo sv. Janeza Krstnika,
št. 13, Biwabik, Minn.

Členjenemu članstvu našega društva se tem potom naznanja, da je bil na zadnji glavni seji 2. decembra izvoljen sledeči odbor za bodoče leto: predsednik John Zalar, podpredsednik Jakob Karish Sr., tajnik Frank Tomec, zapisnikar Frank Steblaj, blagajnik Anton Tomec, nadzorni odbor: Joe Tahija Jr., Frank Pezdirc in Joe Urlick; bolniški obiskovalci: Joe Urlick za Biwabik, John Starc za McKinley, Math Grzina za Belgrade; zastavonoša John Tomec, društveni vodja Jakob Karish Sr.

Naznanjam tudi, da od sedaj naprej je društveni zdravnik Dr. Bray iz Biwabika. Da pa bo to vsakdo dobro razumel, naj omenim, da v slučaju bolezni ali poškodbe si lahko izbere zdravnika vsak po svoji volji, za pregledovanje novih članov

pa ste prošni, da se poslužijo iste gori omenjenega zdravnika.

Želim tudi članstvu razložiti tisto laž, katero je član M. T. Sr. na omenjeni seji govoril, oziroma na vse pretege kričal, da sem jaz prejel za asessment od blagajnika \$102.33, toda v Glasilu je pa videl zapisano samo \$100.53, in da se je tako delalo skozi celo leto. Jaz sem poslal na glavni urad za mesec november \$100.53 za odrasli oddelek in \$1.80 za mladinski oddelek, kar zneso skupaj \$102.33; za to imam potrdilo iz glavnega urada na rokah in je na razpolago vsak čas ali vsakemu v pregled. Star pregovor pravi: Kdor drugemu jamo koplje v pregled. Star pregovor pravi: Kdor drugemu jamo koplje

K sklepu želim našim članom in članicam ter vsemu Jednotinemu članstvu zdrave in vesele božične praznike in srečno ter uspešno Novo leto 1935.

S pozdravom,
Frank Pezdirc, tajnik.

Društvo sv. Vida, št. 25,
Cleveland, Ohio.

Tem potom se naznanja vsem članom in članicam našega društva, da je bil izvoljen sledeči odbor za leto 1935: predsednik Frank Habich, 6310 Carl Ave.; podpreds. Joseph Gornik, tajnik Anthony J. Fortuna, 1093 E. 64th St.; blagajnik Anton Korošec, zapisnikar Frank Sodnikar. Nadzorni odbor: Leo Viant, Frank Braniselj, Anton Striša; vratar John Modic, zastavonoša Anton Drecnik, duhovni vodja Rev. B. J. Ponikvar; zdravniki: dr. J. M. Selikar, dr. M. F. Oman, dr. L. J. Ferme, dr. A. J. Perko, dr. A. Škur, dr. F. Kern. Zastopniki združenih društev pri fari sv. Vida: Anthony J. Fortuna, Fr. Skulj, Anton Korošec, John Modic, Frank Habich; zastopniki za Jugoslov. kulturni vrt: Fr. Habich, zastopnik za klub društva SND A. Korošec, za konferenco delničarjev SND Frank Modic.

Ob enem vam naznanjam tudi sklep zadnje glavne seje, da se v bodoče naše društvene seje vršijo vsak prvi torek v mesecu ob 7:30 zvečer in ne več na prvo nedeljo v mesecu kot dosedaj.

Nadalje je bilo sklenjeno, da naše društvo priredi eno plesno veselico v korist mladega članstva tega društva; podrobnosti glede te prireditve sledijo kasneje.

Ker se bliža konec leta 1934, zato prosim vse one člane in članice, ki dolgujejo na svojem asessmentu, da plačajo zaostali dolg najkasneje do 22. decembra t. l., da bom zamogel pravočasno zaključiti knjige in račune za to leto. Ne pozabite tudi, da je za december 50c posebnega Jednotinega asessmenta. Ta asessment se bo pobiral na movih stanovanju v soboto dne 22. decembra zvečer.

Kakor vsako leto, tako se bo tudi letos naše društvo na božični praznik 25. decembra udeležilo slovesne sv. maše ob 10:30 v cerkvi sv. Vida. Zbiramo se ob desetih v Knausovi dvorani; vsak član naj prinese seboj regalijo in pridite v velikem številu.

K sklepu pošiljam iskrene pozdrave vsem glavnim uradnikom in uradnicam in vsemu članstvu naše Jednote ter voščim vsem skupaj srečne in vesele božične praznike in zdravo ter zadovoljno Novo leto.

Anthony J. Fortuna, tajnik.

Društvo sv. Franciška Sales.,
št. 29, Joliet, Ill.

Leto 1934 se približuje h koncu. Ker se bo ob zaključku leta pregledalo vse društveno poslovanje za tekoče leto, zato opozarjam vse one člane, ki dolguje asessment pri društvu, da gotovo poravnate zaostali dolg in sicer do sobote, 29. decembra, kajti omenjeni dan bom knjige za leto 1934 zaključil, da mi bo mogoče pravočasno celo-

letni račun sestaviti in istega društvenim nadzornikom v revizijo izročiti. Da je tajniku mogoče o pravem času sestaviti letni račun, je odvisno od dobrih članov, ki redno in pravočasno plačujejo svoje mesečne prispevke. Zato, da ne bo ob zaključku letnih računov preveč dolga pri društvu vas še enkrat opozarjam, da poplačate zaostali dolg do 29. decembra.

Dalje naznanjam vsem članom, ki so na rezervi, da v mesecu decembru je razpisan poseben asessment 50c za poškodninski sklad; člani na rezervi morajo tudi plačati ta izredni asessment. Veliko je članov, ki ste na rezervi in še niste plačali 50c posebnega asessmenta, ki je bil razpisan še meseca marca t. l. Torej vam tukaj naznanjam: člani in članice na rezervi ne plačujejo nobenih prispevkov za društvo, potem ni potreba pričakovati, da bo društvo za vas plačevalo posebni asessment za Jednoto, ampak se naj vsak spomni, da je njegova dolžnost, da plača izredni asessment za poškodninski in operacijski sklad, če ne, bo suspendiran.

Dalje naznanjam vsemu članstvu sklep zadnje letne seje, da društvo čaka tri mesece člane za asessment; kateri ne bo mogli plačati naprej, če ne dela, ali če mu ne bo mogoče na noben način plačati, bo moral sedanjí certifikat razreda A ali B zamenjati za nove vrste certifikat in potem se ga bo vpisalo v rezervo.

Veliko število članov je sedaj pri društvu, ki dolguje asessment že več kakor društvena pravila določujejo; zato opozarjam bodi naznanjeno, če vam res ni mogoče plačati kar dolguje, prinesite vaš stari certifikat nazaj in dobili boste drugi certifikat, potem boste vpisani v rezervo. Na stari certifikat A in B Jednota ne vzame nobenega člana na rezervo. Toliko vam v blagohotno naznanje.

Dalje naznanjam članstvu, da na letni seji dne 2. decembra so bili ponovno izvoljeni za leto 1935 vsi stari uradniki izvenšaj podpredsednika in tretjega nadzornika, katerih ni bilo zaradi važnega vzroka na seji. Naš odbor za bodoče leto je torej: predsednik Martin Težak; podpredsednik Rud. Skul; tajnik John Gregorich; zapisnikar Fr. Laurich; blagajnik John Lekan; nadzorniki: Anton Cauko, John R. Umek in Andrew Hrvatin; društveni duhovni vodja Rev. George J. Kuzma; zastavonoša: Frank Gersich, Joseph Skul, Frank Umek in Joseph Hrvatin; poročevalec za Our Pame in Glasilo Frank Zabkar; umeševalec odbora: John Butala; reditelj Josip Fabian; dr. zdravniki za pregledovanje novih članov za leto 1935 in pregled sumljivih bolnikov: Dr. Martin Ivec, Dr. Joseph A. Zalar in Dr. W. M. Struzinski.

Ob sklepu tega naznanila voščim in želim vsem našim članom in članicam in vsemu Jednotinemu članstvu prav vesele in zadovoljne božične praznike ter srečno in uspešno Novo leto 1935.

Z bratskim pozdravom,
John Gregorich, tajnik.

Društvo sv. Petra in Pavla, št. 38,
Kansas City, Kans.

Tem potom naznanjam, da je naše društvo imelo svojo glavno sejo dne 2. decembra in ob enem tudi volitev odbora za prihodnje leto s sledečim izidom: predsednik Peter C. Sneler Sr., podpredsednik Peter Gergic, Jr., tajnik Peter Majerle Jr., zapisnikar Joseph Sneler, blagajnik Peter Gergic Sr., nadzorni odbor: Peter D. Sterk Jr., Anton Martincic in George Veselic, bolniški predsednik Marko Šainič.

Ob enem opozarjam one člane in članice tega društva, kateri dolgujejo še kaj na asess-

mentu, da izvolijo ves dolg poravnati gotovo do 26. decembra, ker z istim dnevom bom zaključil društvene knjige za tekoče leto in sestavljal celoletni račun.

Želim vsemu Jednotinemu članstvu vesele božične praznike in srečno Novo leto.

Z bratskim pozdravom,
Peter Majerle, Jr., tajnik.

Društvo sv. Jožefa, št. 41,
Pittsburgh, Pa.

Členjenemu članstvu našega društva se naznanja, da je bil izvoljen sledeči odbor za leto 1935: Predsednik John Bojanc, 209-57th St.; podpredsednik Josip Bašel, prvi tajnik Louis Heinricher, 5571 Camelia St.; drugi tajnik George Weselich, blagajnik John Jevnikar, 5411 Camelia St.; društveni zdravnik Dr. H. F. Zinser, 5132 Butler St.; nadzorni odbor: John Golob, Frank Ferenchak, Jos. Matich; zastavonoša Rudolf Richtarsch.

S tem tudi naznanjam, da je umrl dobro znani in priljubljeni naš sobrat John Radovič. Rojen je bil leta 1870 v Vinici na Dolenjskem; semkaj v Ameriko je prišel pred 45 leti; bil je eden izmed prvih slovenskih pionirjev tukaj v Pittsburghu. Bil je ustanovitelj slovenske šupnije in ravno tako dober organizator podpornih društev. Spadal je k našemu društvu in k društvu sv. Družine št. 3 DSD. Po poklicu je bil krojač in je imel svojo delavnico na najbolj prometni cesti mesta Pittsburgh. Pogreb se je vršil dne 7. decembra na češkem pokopališču po katoliškem obredu. Bog mu daj večni mir in pokoj, družini pa izrekamo naše sožalje.

Voščim celokupnemu članstvu vesele božične praznike in srečno ter uspešno Novo leto.

Z bratskim pozdravom,
Louis Heinricher, tajnik.

Društvo Marije Device, št. 50,
Pittsburgh, Pa.

Oddaljenemu članstvu našega društva in kateri niste bili navzoči na naši zadnji glavni letni seji naznanjam, da je bil ponovno izvoljen sedanji odbor tudi za prihodnje leto in sicer: predsednik George Staresinič, podpredsed. John Balkovec st., tajnik Math Pavlakovich, blagajnik Peter Balkovec st., zapisnikar George Krotec, zdravnik Dr. Ralph G. Fabian, bolniški obiskovalec Peter Grabian, nadzorni odbor: Math Mravinec, Math Kunič, John Golobič Jr.; porotni odbor: Frank Trempus, Marko Franković Sr. in Joseph Sneler; zastopnik pri Slov. Domu Ignac Podvasnik, zastavonoša Mihael Babor in Nick Zupnič maršal Frank Lokar; reditelj imenuje predsednik vsako sejo.

Redne seje se vršijo vsako drugo nedeljo v mesecu v Slovenskem Domu na 57. St. v sobi št. 2 ob dveh popoldne.

Nekatere točke v pravilih so izboljšane v pogledu poslovanja, bolniški asessment in bolniška podpora sta ostala nespremenjena, tako bo tudi pristopnina za nove člane še v bodoče prosta. Uljudno prosim one, ki še niste poravnali vašega asessmenta društvu, da to storite najkasneje do 26. decembra. Upam, da se bo vsak po svoji najboljši zmožnosti tega zavedal. Prav vesele in zadovoljne božične praznike želim vsem članom in članicam našega društva, vsem gl. uradnikom (cam) ter vsemu članstvu naše Jednote.

Z bratskim pozdravom,
Math Pavlakovich, tajnik.

Društvo sv. Petra in Pavla, št. 51,
Iron Mountain, Mich.

Društveni uradniki našega društva za leto 1935 so sledeči: predsednik Jakob Schwei, podpredsednik Valentin Pečar, prvi tajnik Anton Podgornik, drugi tajnik John Kovačič, blagajnik Frank Sikora, nadzorniki:

John Menti, Matt Kulinger in Karol Kacjanka; bolniška odbornika: Mike Kraner in Val K. Perch, redar John Schwei, vratar Anton Minisini, zastavonoša in banderonoša Joseph Kosiš in Jos. Videtič, zdravnika Dr. Kroll in Dr. Smith.

Voščim vsem glavnim uradnikom, tako tudi vsem Jednotinemu članstvu vesele božične praznike in srečno Novo leto 1935.

S pozdravom,
Anton Podgornik, tajnik.

Društvo sv. Lovrenca, št. 63,
Newburgh, Cleveland, O.

Članom in članicam našega društva se naznanja, da se bo pobiral asessment dne 22. decembra po pol sedmi uri zvečer v navadnih prostorih. Prav uljudno prosim vse prizadete, da bi poravnali svoj dolg ali zaostali asessment; le prinesite ga vsi!

Letna seja našega društva se je vršila dne 9. decembra. Udeležba seveda ni bila sijajna; lahko bi bila večja, toda dati se pa mora članstvu vse priznanje za tako lepo dostojnost in bratsko slogo. Nešteto točk je bilo na dnevnem redu za rešiti, katere so se pa vršile v tako nevrjetnem kratkem času. Jaz namreč še ne pomnim, da bi bila kaka glavna seja tako hitro končana. Vsak izmed navzočih se je pač zavedal in se brez ugovora podal večini kar je lepo in prav. K temu je seveda dosti pripomoglo uzorno vodstvo seje pod našim vrhim predsednikom. Bratje, le tako naprej! Ako članstvo kooperira z odborom, ima tudi odbor zanimanje in veselje do dela. Pomnite, da v sedanjih slabih časih je društveno poslovanje zelo otežковано, če pa odbor in članstvo dela roka v roki, se pa vse uredi. V sled tega je pa tudi volitev odbora soglasno potrdila vse stari odbor in sicer:

Predsednik Louis Simončič, podpredsednik Jakob Resnik, tajnik Anton Kordan Sr., drugi tajnik in zapisnikar Fr. Blatnik, blagajnik Ignac Godec, nadzorniki: Ignatz Kuhelj Jr., Anton Kordan Jr. in Frank Mulh; zastavonoša John Maver; zastopnika S. N. D.: Ignac Godec in Frank Mulh; zastopnik odbora SND v Maple Heights, Louis Simončič; zastopnika športnih klubov: Anthony Kordan in Ig. Kuhelj Jr., zastopnik Jugoslovanskega kulturnega vrta Jakob Resnik, zastopnika slovenske šole Jakob Resnik in L. Simončič, društvena zdravnika: Dr. A. Perko in Dr. A. Skur.

Končno vas sobratje in sestre še prosim, da prinesete dne 22. decembra plačilne knjižice, ter iste pustite meni, da jih izpišem za bodoče leto, katere boste dobili nazaj drugo nedeljo na januarski seji.

K sklepu naj mi bo dovoljeno izreči in voščiti članstvu našega društva, glavnemu odboru ter vsemu Jednotinemu članstvu vesele in zadovoljne božične praznike ter srečno, zdravo in blagoslovljeno leto 1935.

S sobratiskim pozdravom,
Anton Kordan, tajnik.

Društvo sv. Petar i Pavao, broj
64, Etna, Pa.

Daje se članstvu do znanja, da nam se izmiče stara godina, a nova nam dolazi; zato mi je dužnost, da opomenem sve članstvo našega društva, da svaki član i članica, koji se tiče, da gledaju što više, da podmiru ove godine dugovinu, pošto članovi nekoji duguju veliku svotu, pa s toga razloga bi morao svaki takav, koji znađe, da je dužan, nastojati, da što više podmiri svoj dug, tako da se budu mogle lakše knjige društvene koncem ovog meseca zaključiti. Imade članova, koji to lahko zaborave, da su dužni društvu ovcu svotu, zato je dužnost svakog člana, koji se interesuje za društvo, morao bi podmiriti po mogućnosti svoju dugovinu tako da ne zateče sta-

ri dug novu godinu. Svi mi i predobro znamo, da su slaba i teška vremena, ali bi morali što više gledati, da se društvu dug podmiri makar na koncu godine. Toliko svemu članstvu do znanja i ravnanja u slučaju koji se to tiče.

Zajedno se daje članstvu do znanja, da sem izvoljen ponovno za tajnika za g. 1935, tako da članstvo, koje je udaljeno, da znađe u buduće kako i kome poslati za društvene pristojbe.

Sada mi je dužnost svemu članstvu našega društva i Jednote, da zaželim sretan Božić i još sretniju Novu godinu 1935, da bi nam, svima skupa bila sretnija i veselija, i takve čestitke celokupnom odboru K. S. K. J.

Sa pozdravom,
Stanko Skrbini, tajnik.

Društvo Marije Čistega Spoč.,
št. 85, Lorain, O.

Na letni seji našega društva je bil izvoljen sledeći odbor za prihodnje leto: predsednica Mary Polutnik, podpredsednica Agnes Mejak, tajnica Frances Jevic, blagajničarka Anna Bruce, zapisnikarica Johana Delac, nadzornice: Maymie Perusek, Mary Tomšič, Alice Svete; zastavonošilka Regina Markac, društvena zdravnik Dr. Lozer in Dr. Novotny.

Članicam katerih ni bilo na tej seji naznanjam sledeče: Vsaka članica ne sme dolgovati društvu več kot dva meseca na asessmentu, ako bo dolgovala za več časa, bo vsaka suspendirana.

Enako naj tudi to določbo vpoštevajo one članice, ki sedaj dolgujejo. Ako ni kateri kaj jasno, da ne razume, naj pride k meni na dom, pa ji bom vse razložila, to pa zato, da ne bo potem vsega tajnica kriva, češ, da noče več (saj ne more in ne sme) za nobeno zakladati. Tako so članice sklenile na zadnji letni seji.

K sklepu vam želim vesele božične praznike in blagoslovljeno Novo leto, tako tudi vsemu članstvu in gl. odboru naše Jednote.

S sestrskim pozdravom,
Frances Jevic, tajnica.

Društvo sv. Antona Padov., št. 87,
Joliet, Ill.

Najprvo moram opozoriti članice, ki so na rezervi, da naj mi prinesejo one liste, katere sem vam dal na seji ker jaz ne morem v tem oziru vedno okrog hoditi. Zato ponovno prosim vse one, katerih se ta opomin tiče, da naj mi liste kmalu prinesejo, da se zadevo v njih korist uredi. Morda bo kdo rekel, da je moja dolžnost hoditi po hišah in vas nadlegovati. Jaz tega ne bom več vršil; ko pridem h komu, ga ni doma, drugič pa navajate bogve kak izgovor, samo da se me prej rešite; potem pa čakaj in čakaj, in odnikoder ga ni.

Nekateri člani mislijo, da je vseeno če gre na sejo ali ne; ako bi bili vsi te misli, potem bi ne bilo nobenega na seji razun par članov, ki se v resnici zanimajo za društvo in Jednoto. Zato vas prosim, dragi mi člani in članice, da se malo bolj brigate za društvo, ker drugače boste sami krivi vaše nemarnosti v slučaju nesreče.

Na zadnji seji dne 9. decembra je bila volitev odbora za leto 1935 s sledečim izidom: Martin Plut, predsednik; Martin Staniša, podpredsednik; Leo Adamich, tajnik; Frank Ramuta, zapisnikar; Rudolf Kuleto, blagajnik; nadzorniki: Paul J. Laurich, Henry Plut in Jos. Ramuta; zastavonoša Math Kral in John Cankar; reditelj Frank Okoren; zdravnik Dr. Jos. A. Zalar in Dr. W. M. Struzinsky.

Voščim vesel božič in srečno Novo leto vsemu članstvu in gl. odboru.

Bratski pozdrav,
Leo Adamich, tajnik.
(Dalje na 4. strani)

"GLASILO K. S. K. JEDNOTE"

Izšla vsak teden	
Lastna stranica Slovenske Katoliške Jednote v Ameriki	
Uredništvo in upravnstvo	
6117 St. Clair Avenue	CLEVELAND, OHIO
Narodna:	
Za član na leto	\$0.34
Za nečlane	\$1.00
Za inostrano	\$3.00
OFFICIAL ORGAN AND PUBLISHED BY	
THE GRAND CATHOLIC SLOVENIAN CATHOLIC UNION of the U. S. A.	
In the interest of the Order	
Issued every Tuesday	
OFFICE: 6117 St. Clair Avenue	
CLEVELAND, OHIO	
Telephone: Henderson 3913	
Terms of Subscription:	
For Members Yearly	\$0.34
For nonmembers	\$1.00
Foreign Countries	\$3.00

83

UREDNIŠTVO in upravnštvo "Glasiila K. S. K. Jednote" želi vsem glavnim urednikom in urednicam, vsem odbornikom in odbornicam krajevnih društev, vsemu članstvu naše Jednote, tako tudi sotrudnikom in čitateljem lista

ZDRAVE, VESELE IN BLAGOSLOVLJENE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETO!

Ivan Zupan,
urednik in upravnik,

Društvo sv. Ane, št. 127, Waukegan, Ill.

Tem potom naznanjam članicam našega društva, da se bo vršila glavna letna seja dne 23. decembra ob dveh popoldne. Dolžnost je vsake članice, da se te važne seje udeleži, na kateri bo volitev odbora za leto 1935. Katera se ne udeleži te seje, je podvržena kazni, izvzete so samo bolne članice na bolniški listi.

Opominjam tudi one, ki so bolj počasne s plačevanjem asesmenta, da dolg poravnajo sedaj ob koncu leta. Na prihodnji seji bom s pobiranjem asesmentja že pričela ob 12:30, da bo vsaka lahko že pred sejo plačala. Torej na svidenje na prihodnji seji dne 23. decembra. Če vse pridete, nas bo vseh skupaj 285 članic. Ali ni res to lepo število?

Moje iskrene božične in novoletne čestitke vsem skupaj ter pozdrav.

Frances Tercek, tajnica.

Društvo sv. Družine, št. 136, Willard, Wis.

Na naši zadnji društveni seji je bil ponovno izvoljen v gl. stari odbor razen enega, ki ga slučajno ni na Willardu. Uradniki za prihodnje leto so sledeči:

Josip Pekol, predsednik; Anton Trunkel, podpredsednik; Ludvig Perusek, tajnik; Frank Francel, podtajnik; John Bayuk, blagajnik; gospodarski odbor: Frank Gosar, Frank Campa in Frank Perovšek; redar: Mike Artach; vratar Gregor Seliskar; zastavonoše: Anton Gosar, Frank Pekol in Richard Rakovec.

Seja (društvena) je vsako prvo nedeljo v mesecu po prvi sv. maši.

Seja in vse drugo se je vršilo v najlepšem redu. Tu ni onega "kikanja" in strankarskega (osebnega) napadanja, kot je žalibog pri mnogih društvi. Namesto, da bi bili člani hvalječni odbornikom, pa jih žalijo in se jim za njihovo delo nehvaležno izkazujejo. Vsega tega pri našem društvu ni: tu vlada sloga in zastopnost, kar marsikatero društvo pogreša. Člani in članice, le v tem duhu in slogi naprej in zagotovljen nam je vedno kot dosedaj uspeh v vseh ozirih.

Člani(ce), prošeni ste vsi, da pridete prihodnji mesec vsi na sejo, slišali boste natančne račune o dohodkih in stroških v tem poslovnem letu.

Mnogo članov mi je stavilo različna vprašanja, in ker na zadnji seji ni bilo mogoče vsem

ustreči, zato vas cenjene članice, prosim, pridite na prihodnjo sejo in na vsa vprašanja vam bom odgovoril in pojasnil, kar morebiti še dosedaj ne veste.

Ker mnogo članov(ice) zadnji mesec ni plačalo poleg navadnega mesečnega asesmentja še 50c Jednotine naklade, ste prošeni, da to storite prihodnji mesec. Naznanjam tudi, da prihodnji mesec mora se posebej vsak član in članica plačati 20c za umrlim sobratom Pavel Digoskijem, kakor nam vevlajo društvena pravila.

Naznanjam vam tudi, da pride "Santa" letos na sveti ali božični večer. Kakor se mi poroča iz "njegovega" urada, bo letos vse prav bogato obdaril. Vsi otroci mladinskega oddelka obeh društev bodo bogato obdarjeni; tudi za odrasle, moške in ženske ima pripravljena lepa darila. Tudi otroci, ki niso člani nari pridejo ta večer, kajti tudi ti bodo dobili od "Santa" lep dar. Le vsi na sv. večer v društveno dvorano, in člani(ce) pa tudi na sejo prihodnji mesec!

Veseli Božič, kakor tudi srečno in blagoslovljeno Novo leto želim vsem.

Ludvik Perushek, tajnik.

Društvo sv. Jožefa, št. 146, Cleveland (Newburg), O.

Naše društvo je na svoji gl. seji izvolilo sledeče uradnike za leto 1935: predsednik Anton Skufca, podpredsednik Anton Miklavčič, tajnik John J. Kaplan, 3541 E. 81 St., blagajnik Dominik Blatnik, drugi tajnik in zapisnikar Frank Papež, nadzorniki: Vlad. Volcansek, John Kuznik Jr., Rudolf Kenik Jr., vratar Joseph Bradac, zastopnik za Slov. N. Dom in Newburg: Jos. Kenik in John Kuznik Sr., za S. N. D. v Maple Heights: Dominik Blatnik, za slovensko šolo Frank Papež in Math Zakrajšek Sr., za Jugoslovanski kulturni vrt Valentin Volcansek in Anton Miklavčič, zastavonoša Frank Hočevar, duhovni vođa Rev. Father Slapsak, društveni zdravnik Dr. A. Perko. Naše društvo zboruje vsako prvo nedeljo v mesecu ob eni uri popoldne v S. N. Domu, soba št. 1.

Naznanjam tudi, da je društvo določilo 5c naklade na vsakega člana in članico za vsak mesec v letu 1935 za pokritje društvenih stroškov.

H koncu želim bivšim delegatom in delegatkinjam 18. konvencije, kakor tudi vsemu članstvu našega društva in Jednote ve-

sele božične praznike in srečno Novo leto 1935.

Pozdrav,

J. J. Kaplan, tajnik.

Društvo sv. Marije Magdalene, št. 162, Cleveland, O.

Cenjenim članicam želim naznaniti, da se bo pobiral asesment ne 25. kakor vsak mesec, ker je božični dan, ampak v SOBOTO, 22. decembra ob 5:30 do 8. ure zvečer. Prosi se VSE one, ki še nimate plačan asesment, da gotovo pridete in poravnate vsaj nekaj, ker ta mesec bom suspendirala vse one, katere ne bodo imele plačano, in se ne bodo zglašile. Prosim da vsaka prinese seboj ali da otroku, če pride isti plačat, tudi 50c naklade, ki je razpisana iz gl. urada za operacijske stroške za mesec december. Če bi ravno katera ne imela prilike priti 22. bom pobirala še 26. decembra in to od 6. do 7. ure zvečer. Obakrat se bo pobiralo v dvorani stare šole sv. Vida. Prosim cenjene sestre, vpoštevajte te moje vrstice in se nekoliko zanimajte, da plačate ta mesec prej, zakar vam bom jako hvaležna. Z vašo točnostjo boste meni veliko olajšale skrbj in dela.

Vsemu našem članstvu želim prav vesele božične praznike in srečno ter zadovoljno Novo leto.

Pozdrav,

Marija Hochevar, tajnica.

BOŽIČNO IN NOVOLETNO VOŠČILO

S tem voščim in želim vsem glavnim urednikom in urednicam KSKJ., tako tudi vsemu Jednotinemu članstvu, osobito pa članicam našega društva sv. Marije Magdalene št. 162 in vsem mojim znancom ter prijateljem prav vesele in zadovoljne božične praznike, in srečno in uspešno Novo leto 1935.

Helena Mally,

predsednica društva sv. Marije Magdalene št. 162, Cleveland, Ohio.

Iz urada tajnika društva sv. Mihaela, br. 163, Pittsburgh, Penna.

Brači i sestre! Najlepša vam hvala, da ste pokazali svojo dužnost za mesec december prije i na godišnjaj sednici; da ste u tako velikom broju podplatili tvoje društvene asesmente; ovu celu godinu ste bili dobri plačniki 11 meseci, a pak ste dokazali i 12 mesec (december). Dobro da možem reči, da može malo odsjekov ima kadi bi članstvo bilo tako marljivo za svoje društvo kot ste vi. Tako molim još onih nekoliko, koji ste može zaboravili ili sjednici ili ste delali ili ste bili bolesni, pak ste zaostali; zato imate priliku platiti kot mene doma svako doba, samo da budu vaše i moje knjige čiste za 1934.

Brači i sestre! Tako naprej, pak ćemo 1935 povisiti nazad našu bolestnu podporu, koju smo skinili pred tri godina, jer znate, kad se braća slože, i olovo plivat može.

Vam javim, da je bio 9. dec. izvoljen nastupni odbor za god. 1935, koji će delati za napredak društva i Jednote: predsednik Mike Kovacić, podpreds. Mirko Žitković, tajnik Matt Brozenić, zapisnikar John Ban, blagajnik Nick Fabac, predjed. odbora bolesni za članice Ilija Zekić, predjednica odbora bolesti za članice Katarina Curjak, nadz. odbor: Louis Filetić, Steve Radman i Andrew Funduruv. Porotni odbor, balektar i vratar se postavljaju po potrebi. Skoro izvoljeni sav stari odbor, koji je i sada.

Dakle svim gori navedenim odbornikom, članom i članicam i pomladku našeg društva, gl. odboru KSKJ ter celokupnemu članstvu KSKJ čestitam sretan i vesel Božič ter sretno Novo godinu 1935. Bog vas živi!

Uz pozdrav vam vđani

Matt Brozenich, tajnik.

Društvo Marije Pomoć Kristja- noy, št. 145, West Allia, Wia.

S tem naznanjam, da je bila naša glavna seja dobro oblikana in upam, da boste prišli v tako obilnem številu vsak mesec na sejo; potem lahko pričakujemo napredek pri društvu.

Na tej seji so bile sledeče uradnice izvoljene za bodoče leto: — Josephine Windishman, predsednica; Mary Petrich, tajnica; Theresa Krapaha, podpredsednica; Mary Brenner, blagajničarka; Frances Kasun, zapisnikarica; nadzornice: Frances Komar, Victoria Versnik, Stefania Windishman; bolniška nadzornica Anna Lucas; zastavonošice: Mary Kobe, Vera Mufich, Louise Klemencich; veselečni odbor: Frances Mihar, Katy Horvath, Sophie Repovsh, Angeline Kastelic, Angeline Kastelic II., Josephine Paček; društveni zdravnik dr. Malenšek.

Ker se nam bliža konec leta, zato prosim vse one, ki dolgujejo že po več mesecev, da plačajo svoj dolg najkasneje do 24. decembra, kajti drugače bom primorana postopati po pravilih in suspendirati vse dolžnice. Zadnji dan poravnave dolga je torej 24. decembra. Izvolite torej to mojo prošnjo vpoštevati, pa bo za vse prav. Nadzornice bodo prišle koncem leta knjižni pregledat, tedaj moramo imeti vse račune v redu.

Nadalje vas prosim, da pridite na prihodnjo sejo vse, ker se bo pobiralo za društvenega zdravnika, da bo potem mir za celo leto.

K sklepu se zahvaljujem tudi vsem onim, ki ste hodile redno na sejo tekem leta in nam tudi pomagale pri naših prireditvah. Želim vsem skupaj vesele božične praznike in srečno Novo leto, istotako tudi vsemu Jednotinemu članstvu.

S sestrskim pozdravom,
Mary Petrich, tajnica.

Iz urada društva sv. Jožefa, št. 169, Cleveland, O.

Članstvu našega društva se naznanja, da se vrši glavna ali letna seja v četrtek, 20. decembra 1934. Seja se bo vršila v Slovenskem Domu na Holmes Ave., pričetek seje točno ob 7. uri zvečer.

Da se je premenilo prostor gl. društvene seje, je vzrok, ker se pričakuje velike udeležbe od strani članstva in bi morebiti vsi došli člani in članice ne dobili prostora v mali cerkveni dvorani.

Glavna letna seja je zelo važnega pomena za vsako društvo kot tudi za vsakega posameznega člana in članico, kajti na glavni letni seji naredi vsako društvo gotove načrte ter razne določbe za bodoče leto. Po teh sprejetih določbah bo naše društvo poslovalo, pa naj bodo te določbe v korist ali škodo posameznih članov in članic, kajti sklepe, ki so sprejeti na glavni letni seji, mora društveni odbor vpoštevati ter se po njih ravnaniti.

Radi tega se vas na tem mestu poziva, da se udeležite seje jutri zvečer, da se potem ne boste mogli izgovarjati, da vam take in enake določbe niso bile znane. Dalje se vam bo na tej seji predčitalo tudi mesečno društveno poročilo, katero bo zelo zanimivo in bi želel, da bi ga vsak član in članica slišala. Kar bo pa najvažnejše, bo gotovo volitev društvenih uradnikov za l. 1935.

Dober, delaven in zanesljiv društveni odbor se pa more izvoliti le, ako se članstvo tega zaveda. Prvič, da se udeležijo glavne društvene seje, drugič, da se volijo v odbor samo take članice in članice, katerim je društvo v resnici pri sreju, da ne gledajo samo za čast in da imajo od istega potem osebno korist.

Gotovo vam je že znano iz Glasiila, da je za tekoči mesec razpisano iz glavnega urada izredni asesment 50c na vsakega člana

in članico odraslega oddelka radi primankljaja v poškodninskem in operacijskem skladu; takodokladi mora biti plačana z rednim asesmentom za tekoči mesec, zato vas prosim, da to vpoštevajte, ker drugače vašega asesmentja ne morem sprejeti. Na seji jutri večer boste pa slišali poročilo iz glavnega urada, koliko se je plačalo v poškodninski in operacijski sklad in koliko se je iz istega izplačalo; prepričan sem, da ko boste slišali to poročilo, da se ne boste čudili, da je prišlo do primankljaja v tem skladu, iz katerega je tudi članstvo našega društva veliko več prejelo kot pa vplačalo.

Končno vas prosim, da ste v mesecu decembru točni s plačevanjem asesmentja; istega bom pobiral sledeče dneve: na društveni seji od 6. ure naprej, 23. dec. v cerkveni dvorani od 8:30 do 11:30 popoldne in 24. dec. v Slovenskem Domu na Holmes Ave., od 6. do 8:30 ure zvečer.

Na božični dan, 25. decembra, ne bom pobiral asesmentja, radi tega vas prosim, da istega plačate v dnevih kot gori omenjeno. Prosim vas, da ste pazljivi za tekoči mesec, nikar se ne zanašajte na tajnika, da bo že on založil in počakal par dni ali en mesec, da bo pa potem prejel za dva skupaj. Članstvo naj pomni, da mora tajnik vsak mesec poslati asesment na glavni urad, ali pa dotične, ki niso istega plačali, suspendirati, in to naj si članstvo zapomni, da kdor ne bo plačal, asesmentja do 25. decembra, bo suspendiran in potem pa naj morebitne posledice sam sebi pripiše.

Zeleč vsem Jednotinim članom in članicam blagoslovljene in zadovoljne božične praznike ter srečno in uspešno Novo leto, ostajam s pozdravom,

George Panchur, tajnik.

Društvo sv. Ane, št. 170, Chicago, Ill.

S tem naznanjam vsem članicam našega društva, da se vrši naša prihodnja letna seja v nedeljo, dne 23. decembra točno ob dveh popoldne v navadnih prostorih, zaradi tega bom ta dan že ob 1. uri v dvorani, da vam bo dana prilika plačati asesment že pred sejo, ki bo otvorenja točno ob dveh. Prosim vas, bodite točne, da seja ne bo predolgo trajala.

Uljudno vabim vse članice, da se te seje gotovo udeležite in kolikor mogoče v velikem številu; pridite posebno tiste članice, katere smo na prejšnjih sejah večkrat pogrešale ker imamo več važnih točk na dnevnem redu. Ker bo to zadnja seja v tem letu, vas ponovno prosim, da naj ne bo nobene članice, ki bi ta dan ostala doma brez kakega posebno važnega vzroka, ker le na tak način se lahko izbere odbornice ako je dosti članstva na seji.

Posebej pa še prosim one, katere dolgujejo, da dolg če le mogoče poravnajo na prihodnji seji, da se lahko društvene knjige ob koncu leta uredi.

Opozarjam tudi članice, da imamo za mesec december razpisano posebni asesment 50c, kar mora vsaka plačati za Jednotin operacijski sklad. Torej kateri je naše društvo vsaj nekoliko pri sreju, iste gotovo ne bo manjkalo na prihodnji seji.

K sklepu vas še enkrat prijazno vabim na prihodnjo sejo, da bomo na isti kaj dobrega ukrenile v korist društva in Jednote.

Želim cenjenemu glavnemu odboru in vsemu Jednotinemu članstvu vesele božične praznike, ter prav srečno in uspešno Novo leto.

S pozdravom,
Josephine Farkas, tajnica.

Društvo sv. Ane, št. 173, Milwaukee, Wis.

Žalostni in veseli dogodki se vrstijo pri našem društvu. Naslan iz glavnega urada izredni asesment 50c na vsakega člana

in članico odraslega oddelka radi primankljaja v poškodninskem in operacijskem skladu; takodokladi mora biti plačana z rednim asesmentom za tekoči mesec, zato vas prosim, da to vpoštevajte, ker drugače vašega asesmentja ne morem sprejeti. Na seji jutri večer boste pa slišali poročilo iz glavnega urada, koliko se je plačalo v poškodninski in operacijski sklad in koliko se je iz istega izplačalo; prepričan sem, da ko boste slišali to poročilo, da se ne boste čudili, da je prišlo do primankljaja v tem skladu, iz katerega je tudi članstvo našega društva veliko več prejelo kot pa vplačalo.

Isti čas, ko je smrt gostovala v Janžovnikovi hiši, so naši mladi Ladies and Knights of Baraga vzprijorili lepo prireditve v proslavo 40-letnice KSKJ. v S. T. dvorani. Že popoldanski program so prav spretno sestavili, kar zmiraj je bilo kaj za poslušati ali pa za gledat. Igre so prav povoljno izpadle. Imeli so prav lepo udeležbo in precej odličnih gostov. Prav postavili so se in kogar to bolj veseli kot nas starejše? Le tako naprej!

Naša letna seja je bila v vsakem oziru pohvale vredna. Dvorana polna, članice navdušene za napredek društva. Po tej seji sodeč je naše društveno spanje pri kraju. Kar po Novem letu bomo priredile domačo zabavo, pozneje pa Card party. Kaj bo čez leto in v jesen in prihodnjo zimo, bomo se določile, vendar brez zabav ne bo. Kaj pa hočemo, društveni stroški na leto kar naneso in poravnamo lahko ta račun samo ali z društveno doklado ali pa z prireditvami. Odločile smo se za zadnje in zato bomo šle tudi kar na delo. S članicami kot so naše je lahko delo, samo da se kaj začne in prav rade pomagajo. Odbor je ostal z malo izpremembo stari. Predsednica nadzornega odbora se je oprostila svoje službe radi bolezni, na podpredsedniški stol je, oziroma bo sedla sestra Clemenč. Stara podpredsednica bo pa dobila službo nadzornice. Za vse so naše članice poslušne le kadar je treba prevzet kak urad potem so pa ena kot vse enako nedostopne. Nič, pa nič. No ja, saj je tako tudi prav. Bolj skrbno in pravično predsednico bi težko dobile. Tako je z tajnico, blagajničarko in zapisnikarico; vse tri opravljajo svojo službo vestno. Priznanje gre tudi nadzornemu odboru. Bog daj, da bi prihodnje leto število članic podvojile, društveno blagajnc pa potrojile — to in vesel božič vam želi vaša stara podpredsednica

L. St.

Društvo Marije Pomagaj, št. 176, Detroit, Mich.

Dragi mi bratje in sestre! — Tem potom naznanjam imena uradnikov našega društva, ki so bili soglasno izvoljeni na seji dne 9. decembra: Predsednik John Gosenca, 13424 Justine Ave.; podpredsednik Peter Zunich; tajnik Michael Zunich, 17174 Hull Ave.; blagajnik Paul K. Madronich, 12781 Ward Ave.; zapisnikarica Miss Frances Merhar; odborniki (nadzorniki): Paul D. Spehar, John Caiser, Louis Polk; duhovni vođa Rev. Edward Gabrenja; vratar Math Prebelich; maršal Martin Canel; društveni zdravnik Dr. J. D. McKinnon, 106 W. Davison Ave.; športni korespondent Michael Plautz.

Seje se bodo vršile vsako drugo nedeljo v mesecu v dvorani cerkve sv. Janeza ob dveh popoldne.

Ce zbolite ali v slučaju nesreče se obrnite pri meni na domu kakor je naslov gori naveden; če vam pa to ni mogoče, se pa javite pri kakem drugem društvenem uradniku, ki bo potem zadevo meni sporočil. Želim vsemu gl. odboru in

članstvu naše dične Jednote vesele božične praznike in mnogo sreče v Novem letu. Ravno tako želim to tudi mojim prijateljem v Indianapolisu, družini Zupancić in tovaršim in vsej delegaciji minule konvencije.

Vdanostni pozdrav,
Michael Zunich,
bivši delegat in društv. tajnik.

Društvo Marije Pomagaj, št. 184, Brooklyn, N. Y.

Naše društvo je imelo svojo glavno letno sejo in volitev odbora za leto 1935. Izteklo se je in izvolilo uradnice po želji našega gl. tajnika sobrata Zalarja, ker le v tem imamo upati napredek naše dične matere Jednote.

V urad so bile soglasno izvoljene: predsednica Mary Hodnik, saj ona najbolj nastopa kot prava mati našemu društvu in njej se najbolj poda kladivo; podpredsednica Helena Curl; tajnica Cilka Bugar, ki je nečakinja pokojnega Mr. A. Bugarja; za blagajničarko je bila izvoljena naša ustanoviteljica in prva blagajničarka sestra Helena Beljan; nadzornice so vse mlade ameriške Slovenke, katerim želim v imenu našega društva veliko uspeha, da bi delale v prid naše dične matere Jednote, kakor tudi v korist društva, da bi se razvijalo pod novo močjo, da bi ob naši 20-letnici imelo toliko članic po številu kakor velika je naša društvena številka pri Jednoti.

Zdaj pa želim vsem glavnim uradnikom kakor tudi našim članicam vesele božične praznike in srečno ter blagoslovljeno Novo leto.

S sosestrskim pozdravom,
Theresa Skrabec, tajnica.

Društvo sv. Antona Padov. št. 185, Burgettstown, Pa.

Malo dopisov iz naše naselbine je v tem listu; gotovo je temu vzrok depresija, ki tudi tukaj razraja, saj se v naših premogorovih dela samo po dva dni na teden; in pri tem je silajna (!!) plača. Seveda je vsled tega tudi naše društveno življenje in gibanje bolj v slabem polččaju, ker člani ne morejo asesmentov redno plačevati. Seveda, nekateri se v tem oziru držijo reda, drugi pa radi zaoztajajo dolžni po dva, tri mesece in več; potem ko se nabere previsoka svota dolga, pa društvo pustijo. Tak način ni praktičen; jaz mislim, da se bolj lahko plača vsak mesec na primer \$2 kakor pa za 2 ali 3 mesece tolikrat več. Ako pa takega člana(ce) tajnik(ca) zalaga, bo pa dotičnik zgubil, ker je on odgovoren; društvo pri tem ne bo trpelo in tudi ne Jednota.

Vsled tega opozarjam vse naše članstvo, da naj plačuje svoje prispevke redno. Vpoštevajte novo določbo društva za leto 1935: Kdor ne bo plačal do 15. ali 20. v mesecu, bo črtan iz društva in Jednote. Izvolite to vpoštevati in se po tem ravnati!

Na zadnji decembrski seji je bilo tudi sklenjeno, da za mesec januar plača vsak član in članica našega društva 20c za upravne stroške naše društvene blagajne.

S pozdravom,
John Pintar, tajnik.

Društvo sv. Helene, št. 193, Cleveland, Ohio.

Cenjene sosesre: Uradnim potom se vabi članice našega društva, da se VSE brezpogojno udeležijo naše glavne letne seje, ki se bo vršila dne 19. decembra v navadnih prostorih. Seja se bo pričela točno ob 7. uri zvečer, dočim bom začela pobirati asesment že ob 6. uri zvečer. Če katera ne bo plačala asesmentja pred sejo, bo lahko plačala po seji, ker med sejo se ne bo pobiralo asesmentja. Po sklepu zadnje seje se morajo glavne seje udeležiti vse članice, katera se ne udeleži, (Dajle na 6. strani)

K. S. K.

JEDNOTA

Ustanovljena v Jolietu, Ill. dne 2. aprila, 1904. Inkorporirana v Jolietu, Ill. dne 12. januarja, 1908.

GLAVNI URAD: 1004 N. CHICAGO ST., JOLIET, ILL.

Telefon v glavnem uradu: Joliet 2104; stanovanja glavn. tajnika: Joliet 2044.

Solventnost: skrajšana odločba 152.075; mesečnega odnosa 108.255.

Od ustanovitve do 31. okt. 1934 snaga skupna plačana podpora \$5,400.298.

GLAVNI ODBORNIKI:

Glavni predsednik: FRANK OPEKA, 33-1004 N. North Chicago, Ill.

Prvi podpredsednik: JOHN OPEKA, 317 East O St., Pueblo, Colo.

Drugi podpredsednik: MARY HOEVAR, 2141 Miller Ave., Cleveland, O.

Glavni tajnik: JOSEF ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Pomočni tajnik: STEVE G. VERTIN, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Blagajnik: LOUIS ZELENKAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Duhovni vodja: REV. JOHN PLEVNICK, 810 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Vrhovni sodnik: DR. M. P. OMAN, 6411 St. Clair Ave., Cleveland, O.

NADZORNI ODBOR:

MARTIN SHUKLE, 811 Ave. A., Eveleth, Minn.

MRS. LOUISE LIKOVICH, 9527 Ewing Ave., South Chicago, Ill.

FRANK LOKAR, 4517 Coleridge St., Pittsburgh, Pa.

FRANK PRANCICH, 8011 W. National Ave., Milwaukee, Wis.

GEORGE BRINCE, 710 Jones St., Eveleth, Minn.

FINANČNI ODBOR:

FRANK OPODARICH, 213 Scott St., Joliet, Ill.

MARTIN SHUKLE, 811 Ave. A., Eveleth, Minn.

RUDOLPH G. RUDMAN, 400 Burlington Rd., Wilkinsburg, Pa.

POBOTOJNI ODBOR:

JOHN DEUMAN, Box 529, Forest City, Pa.

MRS. AGNES GORISEK, 5336 Butler St., Pittsburgh, Pa.

JOSEPH RUSS, 1101 E. 8th St., Pueblo, Colo.

WILLIAM F. KOMPARE, 8308 Commercial Ave., South Chicago, Ill.

JOHN R. STERNBERG, 174 Woodland Ave., Laurium, Mich.

UREDNIK IN UPRAVNIK GLASILA:

IVAN ZUPAN, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Vsa pisma in denarne zadeve, tiskalo se Jednote, naj se pošiljajo na glavne tajnika JOSEF ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill. dopise, druzbene vesti, razna naslanila, oglase in naročnine pa na GLASILO K. S. K. JEDNOTE, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETO
želim vsem glavnim uradnikom in uradnicam,
uradnikom in uradnicam krajevnih društev,
ter cenjenemu članstvu Kranjsko-Slovenske
Katoliške Jednote.

Martin Shukle,
predsednik nadzornega odbora KSKJ.

LAGOSLOVLJENE in vesele božične praz-
nike ter srečno Novo leto želim vsem članom
in članicam K. S. K. Jednote, posebno se biv-
šim delegatom in delegatkinjam zadnje kon-
vencije, tako tudi vsem znancem in prijateljem po
širni Ameriki.

Frank Prancich,
nadzornik KSKJ.

IZ URADA GLAVNEGA TAJNIKA

NAZNANILO O UMRLIH

Zaporedna št. 193

MARY KAUSEK 8036—star 43 let,
članica dr. sv. Marije Magdalene, št. 162,
Cleveland, Ohio, umrla 4. nov. Vzrok smrti:
Izkrvavljenje možgan. Zavarovana za \$1000.
Pristopila k Jednoti 5. marca 1917. R. 28.

194

CATHERINE PASIC 3204—star 68 let,
članica dr. sv. Jožefa št. 55, Crested Butte,
Colo., umrla 7. nov. Vzrok smrti: Pijucnica.
Zavarovana za \$500. Pristopila k Jednoti 6. avg.
1904. R. 45.

195

ANTON SERHEN 604—star 64 let,
čl. dr. sv. Lovrenca št. 63, Cleveland, O., umrl 7. nov. Vzrok smrti: Srčna
bolezen. Zavarovan za \$1000. Pristopil k Jednoti 12. sept. 1909. R. 48.

196

FRANK MERHAR 1939—star 59 let,
čl. dr. sv. Janeza Krstnika št. 14, Butte,
Mont., umrl 11. novembra. Vzrok smrti:
Izkrvavljenje. Zavarovan za \$1000. Pristopil k Jednoti 12. avg. 1897. R. 35.

197

FRANCES LESNIAK 4361—star 50 let,
čl. dr. sv. Jožefa št. 53, Waukegan, Ill., umrla 15. nov. Vzrok smrti:
Izkrvavljenje možgan. Zavarovana za \$1000.
Pristopila k Jednoti 19. dec. 1909. R. 51.

198

MICHAEL PASDERTZ 11726—star 49 let,
čl. dr. sv. Františka Saleškega št. 29, Joliet, Ill., umrla 29. okt. Vzrok smrti:
Tvor v hrbtenici. Zavarovana za \$1000. Pristopila k Jednoti 9. nov. 1924. R. 39.

199

PAUL DIGOSKY 29730—star 50 let,
čl. dr. sv. Družine št. 136, Willard, Wis., umrl 12. nov. Vzrok smrti:
Coronary thrombosis. Zavarovan za \$1000. Pristopil k Jednoti 9. nov. 1926. R. 45.

200

MARTIN MLAKAR 4903—star 62 let,
čl. dr. sv. Janeza Krstnika št. 11, Aurora, Ill., umrl 19. nov. Vzrok smrti:
Pijucnica. Zavarovan za \$1000. Pristopil k Jednoti 12. jan. 1903. R. 53.

201

MARY VIDETICH 32125—star 39 let,
čl. dr. Marije Pomagaj št. 190, Denver, Colo., umrla 18. nov. Vzrok smrti:
Pijucnica. Zavarovana za \$1000. Pristopila k Jednoti 10. maja 1931. R. 36.

202

KATARINA HOTUJEC 9417—star 64 let,
čl. dr. sv. Veronike št. 115, Kansas City, Kans., umrla 7. nov. Vzrok smrti:
Srčna bolezen. Zavarovana za \$250. Pristopila k Jednoti 12. dec. 1920. R. 49.

203

FRANCES SKRABEC 5134—star 57 let,
čl. dr. sv. Františka Saleškega št. 29, Joliet, Ill., umrla 11. nov. Vzrok smrti:
Sladkorna bolezen. Zavarovana za \$1000. Pristopila k Jednoti 3. dec. 1911. R. 38.

204

JOHN SITARICH 3005—star 75 let,
čl. dr. sv. Cirila in Metoda št. 133, Gilbert, Minn., umrl 6. nov. Vzrok smrti:
Rak. Zavarovan za \$1000. Pristopil k Jednoti 5. avg. 1901. R. 55.

205

MARY KAMNIKAR 1484—star 20 let,
čl. dr. sv. Treh Kraljev št. 96, Rockdale, Ill., umrla 18. nov. Vzrok smrti:
Operacija. Zavarovana za \$500. Pristopila k Jednoti 1. jun. 1934. R. 28.

206

FRANK SUPAN 35648—star 52 let,
čl. dr. Marije Zdravje Bolnikov št. 94, Kemmerer, Wyo., umrl 18. nov. Vzrok smrti:
Srčna bolezen. Zavarovan za \$250. Pristopil k Jednoti 24. okt. 1934. R. 52.

207

FANNIE JANZOVNIK 15188—star 45 let,
čl. dr. sv. Anje št. 173, Milwaukee, Wis., umrla 22. nov. Vzrok smrti:
Vnetje črevesne mrene. Zavarovana za \$500. Pristopila k Jednoti 3. julija 1927. R. 39.

208

MICHAEL DANICICH 3291—star 60 let,
čl. dr. sv. Jožefa št. 43, Ansonia, Mont., umrl 20. nov. Vzrok smrti:
Rak v pljuči. Zavarovan za \$1000. Pristopil k Jednoti 9. okt. 1901. R. 48.

209

GEORGE JAMES 11956—star 55 let,
čl. dr. sv. Petra in Pavla št. 38, Kansas City, Kans., umrl 18. nov. Vzrok smrti:
Ponesrečen od avta. Zavarovan za \$1000. Pristopil k Jednoti 24. jul. 1907. R. 36.

210

RUDOLPH CHAMPA 49—star 35 let,
čl. dr. sv. Antona Padov., št. 72, Ely, Minn., umrl 24. nov. Vzrok smrti:
Po nesreči ustrelen. Zavarovan za \$250. Pristopil k Jednoti 15. mar. 1934. R. 34.

211

KATARINA GAJDEK 375—star 45 let,
čl. dr. sv. Petra in Pavla št. 64, Ely, Pa., umrla 24. nov. Vzrok smrti:
Rak v želodcu. Zavarovana za \$1000. Pristopila k Jednoti 1. jul. 1928. R. 41.

212

ANTON KOSMERL 27004—star 45 let,
čl. dr. sv. Stefana št. 1, Chicago, Ill., umrl 25. nov. Vzrok smrti:
Rak na pljuči. Zavarovan za \$500. Pristopil k Jednoti 19. jan. 1926. R. 37.

213

FRANCES LOUSHINE 5474—čl. dr. sv. Anje št. 156, Chisholm, Minn., operirana 21. sept. Upravičena do podpore \$100.

214

ANNA SUDAR 34137—čl. dr. sv. Terezije št. 225, South Chicago, Ill., operirana 30. okt. Upravičena do podpore \$100.

215

ANNA MARN 33356—čl. dr. Knights and Ladies of Baraga, št. 237, Milwaukee, Wis., operirana 12. sept. Upravičena do podpore \$100.

216

JOHN MUTZ 134—čl. dr. sv. Jožefa št. 2, Joliet, Ill., operiran 7. nov. Upravičen do podpore \$100.

217

RUDOLPH KORDIC 19713—čl. dr. Marije Device št. 50, Pittsburgh, Pa., operiran 15. okt. Upravičen do podpore \$50.

218

MILKA CARR 2973—čl. dr. sv. Barbare št. 92, Pittsburgh, Pa., operirana 11. okt. Upravičena do podpore \$50.

219

JOSEPH PERME 10247—čl. dr. sv. Roka št. 113, Denver, Colo., operiran 8. nov. Upravičen do podpore \$100.

220

JULIA GOLKOVSKY 32376—čl. dr. sv. Veronike št. 115, Kansas City, Kans., operirana 30. okt. Upravičena do podpore \$100.

221

GENEVIEVE FRANCESKI 32825—čl. dr. sv. Anje št. 120, Forest City, Pa., operirana 13. sept. Upravičena do podpore \$100.

222

JANE MATKOVICH 17387—čl. dr. sv. Jožefa št. 55, Crested Butte, Colo., operirana 17. okt. Upravičena do podpore \$100.

223

ANGELA PROPERNICK 10854—čl. dr. sv. Jožefa št. 56, Leadville, Colo., operirana 20. oktobra. Upravičena do podpore \$100.

224

NICK REPIC 19086—čl. dr. sv. Petra in Pavla št. 91 Rankin, Pa., operiran 18. okt. Upravičen do podpore \$100.

225

HAROLD MAVRIN 35126—čl. dr. sv. Mihaela št. 152 So. Chicago, Ill., operiran 23. okt. Upravičen do podpore \$100.

226

JOSEPH TRAMTE, Sr. 19918—čl. dr. sv. Alojzija št. 52, Indianapolis, Ind., operiran 4. nov. Upravičen do podpore \$100.

227

MARY SUBCHA 9050—čl. dr. Kraljice Majnika št. 157, Sheboygan, Wis., operirana 6. nov. Upravičena do podpore \$100.

228

JOSEPH STRUNA 28934—čl. dr. sv. Jožefa št. 100, Cleveland, O., operiran 19. nov. Upravičen do podpore \$50.

229

MARY SVETINA 33414—čl. dr. sv. Jožefa št. 100, Cleveland, O., operirana 15. nov. Upravičena do podpore \$100.

230

JOSEPH SAINICH 23052—čl. dr. sv. Petra in Pavla št. 38, Kansas City, Kans., operiran 28. okt. Upravičen do podpore \$100.

231

ANDREW HERSH 15214—čl. dr. sv. Cirila in Metoda št. 50, Eveleth, Minn., upravičen do podpore \$125 za nerahljivo dešno roko.

232

TEKLA PERKO 3951—čl. dr. sv. Barbare št. 74, Springfield, Ill., operirana 8. nov. Upravičena do podpore \$100.

233

AGNES UDE 34640—čl. dr. Marije Pomagaj št. 78, Chicago, Ill., operirana 23. nov. Upravičena do podpore \$100.

234

FRANCES BRANNAN 9783—čl. dr. sv. Anje št. 127, Waukegan, Ill., operirana 17. nov. Upravičena do podpore \$50.

235

ANGELINE DEJAK 11492—čl. dr. sv. Marije Magdalene št. 162, Cleveland, O., operirana 30. okt. Upravičena do podpore \$50.

236

JULIA PROSPECT 35448—čl. dr. Marije Pomagaj Kristijanov št. 165, West Allis, Wis., operirana 28. nov. Upravičena do podpore \$100.

237

FANNIE JANZOVNIK 15188—čl. dr. sv. Anje št. 173, Milwaukee, Wis., operirana 22. nov. Upravičena do podpore \$100.

238

IZPLAČANA IZREDNA PODPORA

Društvo sv. Lovrenca št. 63, Cleveland, O., za Anton Vidič, c. št. 20900, izplačalo \$15.

52

Društvo sv. Janeza Krstnika št. 11, Aurora, Ill., za Anton Rudman, c. št. 820, izplačalo \$15.

53

Društvo sv. Janeza Krstnika št. 11, Aurora, Ill., za Caroline Rudman, c. št. 566, izplačalo \$15.

54

IMENA ČLANOV IN ČLANIC PRISTOPIH V MLADINSKI ODBELI MESECA NOVEMBRA 1934

Razred "A"

K dr. sv. Jožefa št. 2, Joliet, Ill.—27383 Janet J. Meader.

K dr. sv. Antona Padov., št. 72, Ely, Minn.—27384 Stanley Senta, 27385 Louis Senta, 27386 Dorothy Senta, 27387 William Senta, 27388 Robert Senta.

K dr. sv. Sreče Marije, št. 111, Barberton, O.—27389 Frances L. Lipovec, 27390 Janet Brunski.

K dr. sv. Anje št. 170, Chicago, Ill.—27391 Margaret Vucko.

K dr. Kraljice Majnika št. 194, Canonsburg, Pa.—27392 Gertrude Verhelts.

K dr. sv. Stefana št. 224, Cleveland, O.—27393 Mary Hodnik.

Razred "B"

K dr. sv. Janeza Krstnika št. 11, Aurora, Ill.—27394 Charles F. Martner.

K dr. Marije Sedem Zlatošt št. 81, Pittsburgh, Pa.—27395 Rita Mae Butler.

K dr. sv. Jožefa št. 148, Cleveland, O.—27396 Richard Zakrajsek.

Pri dr. sv. Anje št. 173, Milwaukee, Wis.—23249 Edward G. Renko; 23571 Robert Stanley Renko.

Jožep Zalar, gl. tajnik.

IZPLAČANA CENTRALNA BOLNIŠKA PODPORA ZA MESECE NOVEMBER 1934

Dr. Cert. št. Ime Svota

3 30533 Louis Gasperich... 13.55

3 10390 Mary Tezak... 16.00

3 18202 Anna Mutz... 8.92

3 171 Kristina Kren... 27.00

3 193 Rozalia Kolich... 28.00

40 21815 Frank Mihelic... 29.00

40 12930 John Arko... 40.00

41 23000 Rudolph Zupancic... 9.30

41 3548 Rev. John Mordel... 19.00

41 10939 Michael Boite... 14.00

42 5115 Joseph Parkon Sr... 30.00

42 5632 John Vidmar... 32.00

45 17387 Jane Matkovich... 27.00

45 33875 Louise Volk... 35.00

45 28990 Rudolph Kocivar... 89.00

45 20626 John Arko... 28.00

45 18715 John Korelich... 16.50

45 9621 Anton Golobich... 29.00

45 7144 Martin Russ... 10.40

45 8711 Andrew Rebec... 10.33

46 32914 William Tull... 10.00

46 32194 Adolph Shuster... 13.00

46 30830 Rudolph Malensick... 28.00

46 17562 Rose Grego... 11.00

46 12108 Agnes Faldiga... 27.00

46 21098 John Honigsmann... 12.00

46 7305 Anton Kastelic... 13.00

46 24608 Joseph Barontza... 19.50

46 11040 Frank Ucakar... 10.33

46 5774 John Bedek... 40.00

46 2429 Frank Rasputnik... 29.00

46 17008 Frances Erjavec... 15.00

46 28273 Anton Debevec... 30.00

46 28670 John Intihar Jr... 24.00

46 23877 John Osterman... 9.33

46 15214 Andrew Hersh... 9.33

46 17465 Joseph Basel... 10.33

46 4547 Theresa Hren... 27.00

46 10909 Frank Vertanick... 10.33

180 16151 Katherine Modorcin... 15.00

180 12896 Pauline Tomac... 10.33

180 17128 Josephine Ruzic... 31.00

180 162 288 Mary Bambich... 37.00

180 162 14548 Alice Kmet... 13.55

180 162 17130 Frances Novak... 14.26

180 162 15713 Antonia Gerbec... 7.84

180 162 10547 Anna Longer... 39.00

180 162 33332 Mary Avsec... 15.00

180 162 9504 Mary Dolis... 15.00

180 162 10358 Mary Wintar... 12.50

180 162 8036 Mary Kausek... 12.13

180 162 10444 Jos. Cimperman... 25.00

180 162 8046 Rose Cerpernik... 35.00

180 162 8251 Rose Udovic... 25.00

180 162 8253 Frances Gruden... 10.00

180 162 11097 Agnes Jeric... 29.00

180 162 11758 Rose Suhadolc... 14.00

180 162 12892 Rose Pecljak... 17.87

180 162 12496 Rose Komar... 8.55

180 162 11750 Mary Cinco... 33.00

180 162 12442 Frances Zakrajsek... 12.00

180 162 12507 Jennie Prijatelj... 42.81

180 162 10555 Josephine Drensek... 35.00

180 162 8083 Mary Mervar... 25.00

180 164 337 Stefania Znidarsich... 28.00

180 164 10559 Johanna Lovsin... 36.00

180 165 10841

plača 50c kazni v društveno blagajno; izvzete so le članice, ki se nahajajo na bolniški listi. Mnogo je članic, ki niso bile na nobeni seji že po več let, pa nikakor ni lepo in prav, kajti vse imamo enake pravice, pa tudi dolžnosti do društva in Jednote. Glavna letna seja je pa še posebne važnosti, ker na tej seji si je treba začitati vse smernice društvenega poslovanja za leto 1935. Sploh bo pa še več drugih važnih točk na dnevnem redu. Ukreniti bo tudi treba, kako bi na kar najbolj dostojen način obhajale in praznovala 10-letnico ustanovitve našega društva, ki se bo vršila 22. marca 1935. Ena najbolj važnih točk pa bo volitev uradnic za leto 1935. Opozorjam vas, da si izvolite odbor, ki vam bo po volji in ki bo deloval v pri društvu in Jednote. Torej mislim, da so gori navedene točke dovolj važen vzrok, da vsaka članica seje udeleži in tudi upam, da bo udeležba na tej seji od strani članic stoprocentna.

Naznanjam vam tudi, da je razpisana za mesec december posebni asessment 50c v operacijski sklad. Teh 50c mora plačati vsaka članica brez izjeme, tudi tiste, ki se nahajajo na rezervi. Zaradi te naklade se ni treba nobeni članici pripraviti nad društvenim odborom, kot je bilo do sedaj navada, da je morala društvena tajnica največ grenkih besed požreti od strani nekaterih članic, ravno tako, kot da bi ona sama spravila tistih 50c v svoj lastni žep, dočim jih mora tudi sama ravno tako plačati kot druge članice. Opozorjam vse članice tudi na to, da katera ne bo prinesla poleg rednega asessmenta še 50c za naklado, se asessment sploh sprejelo ne bo in torej naj se dotična članica smatra kot suspendirano.

Sporočam, da imamo par zelo krasnih, ročno izdelanih blazin (pillow cases), katere je naredila za društvo sestra Mrs. Anna Yunger, za kar se ji v imenu društva najlepše zahvaljujem. Te blazine so res nekaj umetniškega. Da si jih bo pa vsaka članica lahko ogledala, bodo na razpolago na letni seji. Na januarski seji bo pa eno srečala Miss Sreča, da bo odnesla blazine domov za malo ceno: tiket 10c.

Končno moram zopet opomniti vse tiste članice, ki dolguje na asessmentu po več mesecev, da istega poravnate do 25. decembra t. l. Jaz nameravam tajništvo pustiti ter čiste knjige izročiti prihodnji tajnici. Ako sem bila jaz za vas toliko dobra, da sem za vas zakladala ter vas obdržala v društvu, tedaj lahko upravičeno upam tudi jaz, da boste svoje dolg poravnale. To je moj zadnji opomin. Upam, da ga ne boste prezrle.

Vsem članicam našega društva, vsem glavnim uradnikom in uradnicam naše Jednote, kot tudi vsem članom in članicam želim in voščim prav veselo božične praznike in srečno Novo leto 1935.

Sosestrski pozdrav!
Anna Drensek, tajnica.

Društvo Kraljica Majnika, št. 194, Canonsburg, Pa.

Naše društvo je sklenilo na glavni seji dne 9. decembra, da se podari mladini za božične praznike sladkorčke ali candy. Vsak član in članica mladinskega oddelka našega društva bo dobil svoje darilce pri tajnici društva sestri Mohorich. Torej starši, pošljite svoje otroke na božični dan; kateri ne bo obdarovan, bo vaša krivda.

Leto dni gre zopet k svojem koncu, ko bodo razna podjetja sestavljala svoje letne račune in bilance. Eni bodo računali koliko so naredili dobička, drugim bo pa morda bilanca kazala izgubo. Tako bodo tudi jednote sestavljale svoje finančno poro-

čilo, pred vsem koliko so pridobile v tem letu novih članov in članic. Torej če imate kateri svoje še nezavarovane otroke, dajte jih vpisati v kako društvo naše Jednote.

Želim vsem bratom in sestram veselo božične praznike in srečno Novo leto.

S sosestrskim pozdravom,
Mary Kokilic, predsednica.

Društvo sv. Pavla št. 239, Cleveland, O.

Naše društvo je na svoji letni seji izvolilo sledeči odbor za leto 1935: predsednik George Smolko, podpredsednik Stefan Zver, tajnik Lawrence Bandi, 1249 E. 67th St., blaginjak Anton Gregorač, zapisnikar Val. Kovačič, nadzorniki: Lawrence R. Bandi, Joseph Zver in Martin Kavaš, duhovni vodja Rev. Ponikvar, zdravnik Dr. M. F. Oman, zastopnika za skupna društva fare sv. Vida, Ant. Gregorač in Lawrence Bandi. Seje se vršijo vsako drugo sredo v mesecu na domu tajnika.

Pozdrav,
L. Bandi, tajnik.

DOPISI

Cleveland (Collinwood), O.—Naj mi bo dovoljeno napisati par skromnih vrstic v naš list Glasilo. Mnogo ne pišem, ker nisem pisatelj dasiravno imam dovolj časa vsled brezdelja. Pa kaj bi poročal, ker dobrih novic itak nimam, slabe pa že običajno vsak nerad posluša ali čita.

Kakor veste, vsi člani in ne člani, da je imelo naše tukajšnje društvo sv. Jožefa št. 169 KSKJ. svojo običajno veselico dne 28. novembra. Kot sem opazil, je bila udeležba precej poveljavna; ne vem pa, kako se po blaginja kaj v tem oziru pahalila? Bomo že slišali o tem na prihodnji letni seji dne 20. decembra v Slovenskem Domu na Holmes Ave. Torej opozorjam člane in članice, da se te seje polnoštevilno udeležijo, ker to volitev odbora za bodoče leto in letno poročilo tajnika ter blaginjnika. Torej naj ta večer nihče ne ostane doma; vsaj tisti naj se udeležijo, ki celo leto ne pridejo na sejo, češ, saj to zadostuje, če plačajo asessment. Pa temu ni tako. Vsak član ali članica, ako mu je društvo kaj pri srečju, mora hoditi na sejo, da ve, kaj se na isti ukrepa, da ne bo potem kakega prerekanja; to ni prav in to ni prav. Vsak naj pride na sejo, pa bo vedel, kaj se sklepa; odbor brez članstva ne more ničesar sam, zato je treba, da ste vsi navzoči. Tole o naših društvenih zadevah.

Zdaj naj pa še omenim našo slovensko župnijo Marije Vnebovzete; ista je zdaj lahko ponosna ker ima kar tri slovenske duhovnike. Rev. V. Hribar kot župnik ugodno vodi to faro že celo vrsto let; dalje ima za pomočnika Rev. Kužnika in Rev. Viranta; kakor se čuje je župnik prav zadovoljen z njima. Glede našega g. župnika smo lahko mi farani iz Collinwooda ponosni, ker je bil te dni Rev. Hribar imenovan za monsignorja; to je prvi slučaj, da je kakega slovenskega duhovnika na iztoku ali v naši državi dsegla ta čast. Čestitamo mu in Bog ga živi!

Nadalje smo tudi clevelandski Slovenci lahko ponosni ker imamo sedaj že veliko naših rojakov, ki zavzemajo važna mesta pri mestni vladi; še več rojak Jos. Ogrin je bil zadnjič celo izvoljen v državno zakonodajno to je tudi prvi slučaj v zgodovini naše znane ameriške slovenske metropole. Dalje imamov več odvetnikov, zdravnikov in zobozdravnikov. V vseh ozirih kaže, da bomo enkrat Slovenci prišli do priznanja, ki je nam že pred davnim padalo, pa istega nismo dosegli vsled malomarnosti in nesloge. Tisti, ki so najmanj hodili v šolo, posebno nekateri oni, ki so prišli iz stare domovine, so se

kar potujčili, da se celo svojega materinega jezika sramujejo; najrajši se s svojo polomljeno angleščino silijo v ospredje. Kako naj potem njih otroci govorijo slovensko. Doma še mati in oče govorita z njimi tuj jezik čeravno ga dobro ne razumeta, čez čas se pa otroci z njih norčujejo. To imajo za yes njih trud ker so jih vzgojili. Kdo je temu kriv? Sami starši.

Na drugi strani je pa zopet drugače. Veliko imamo v tej naselbini tudi naših mladih ameriških Slovencev v višjih šolah. Ti se kaj radi učijo tujih jezikov, poleg tega se pa tudi trudijo, da ohranijo svoj materin jezik, na katerega so ponosni; radi tega so prišli po dovršenem šolanju tudi do boljšega kruha. O, da bi bilo še kaj več tako vrljih fantov in deklet, da bi se vedno zavedali, da so sinovi in hčere slovenskih staršev, pa bi imel naš slovenski narod vso drugo sliko v Ameriki.

Baš tekot sestave tega močnega že dolgega dopisa, nas je starka zima odela s precej debelo belo odejo. Ne vem, kaj bomo počeli siromaki; ni dela, ne denarja vsaj za premoč. Potrpeti bomo še morali kakor duše v vicah, dokler nas ne reši oni, ki je nad nami.

H koncu moram še omeniti, da je dobila Mrs. Frances Mesec žalostno vest iz stare domovine, da ji je tam v Verdu pri Vrhnikih umrla mati Katarina Leskovec, rojena Trček v starosti 87 let. Zapuščena eno hčer Johano poročeno Pleško, tukaj v Ameriki pa štiri hčere in enega sina in sicer sin Gašper in hči Mary omožena Brence oba v Waukeganu; Nežika omožena Leskovec v Kanadi; Katarina omožena Modic in Frances omožena Mesec v Clevelandu. Naj v miru počiva in večna luč naj ji sveti!

John Mesec,
19751 Locherie Ave.

JUGOSLOVANSKI KULTURNI VRT

Cleveland, O.—Vsa društva, ki so dosedaj delovala za Kulturni vrt in še druga, ki želijo sodelovati, se opozarja in vabi, da na svojih sejah izvolijo tozadevne zastopnike. Sklep odbora tega vrta je: da se vrt slovesno otvori in odkrije spomenik, kakor so to določile prejšnje seje. Otvoritev Jugoslovanskega kulturnega vrta se vrši v nedeljo, 30. junija, 1935. Opozarja se torej vse, da gre do energično na delo. Določilo se je tudi, da se tozadevno v vsaki naselbini organizira odsek. V Newburgu so že podvzeli potrebne korake. Organizira naj se enako odsek v Collinwoodu in na St. Clair Ave., da ne bo treba tako daleč hoditi na sejo, poleg tega pa pride tudi več zanimanja. Vsa dobromisleča društva so prošena, da si izvolijo tozadevno zastopstvo. Torej sklep se je: 30. junija, 1935, bo otvoritev Jugoslovanskega kulturnega vrta.

—Tajništvo.

SLOVENCIMAGUJEJO

Ely, Minn.—Dne 4. decembra so se tu vršile volitve za župana in tri aldermane. Vsi štirje Slovenci so odnesli zmago. Kakor je bilo že naprej pričakovati, tako je tudi bilo, da je odnesel častno zmago za župana rojak Stefan Banovec. Zmagal je v resnici z veliko večino glasov. Njegov tekmovalce je bil dosedanji župan John A. Harri. — Za aldermana je pa prejel največje število glasov rojak Frank Schweiger, za njim je prejel lepo večino John Slabodnik in tretji po številu glasov je bil Martin Skala ml.

To je prvič v zgodovini našega mesta, da so bili izvoljeni štirje Slovenci obenem v mestno administracijo. Vsekakor je to časten glas iz naše naselbine za naš jugoslovanski narod v Ely.

Poleg tega mi je čast poročati, da je prišlo 4. decembra poročilo iz Dulutha, da je g. Joseph Verant pri ponovnem štetju glasov za položaja County commissionerja prejel štiri glasove več, kakor je bilo prvotno poročano, ker znaša skupna večina glasov oddanih za Veranta 22 in ne 18, kakor je bilo poprej naznanjeno. To je tudi vsekakor razveseljivo poročilo za ves naš narod, a še bolj razveseljivo za Mr. J. Veranta. — To je prvič v zgodovini, da bo Slovenec za County Commissionerja četrtega okrožja.

Umrl je na svojem domu dne 4. decembra Frank Pengal, po enomesečni mučni bolezn. Naj počiva v miru! P.

S pota—Nahajam se med kalifornijskimi gorami koncem težavnega in za me z boleznijo obdanega leta 1934. Tu sem se prvič mudil leta 1906 in korakal po strmi poti do naselbine Oat Hill, Cal. (Ovsenov hrib), kjer je takrat mnogo naših Slovencev delalo na svojih kmetijah in v bližnjem srebrnem rudniku, ki je danes zaprt. Tam se je marsikaj govorilo in sklepalo, saj ta kraj ni daleč od znane zgodovinske slovenske Rajske doline, kamor je ončasno zahajal Rev. Jeram. Danes živi v Oat Hill, Cal., samo še par slovenskih družin.

Od leta 1906 sem vsako leto obiskoval te kraje, le zadnjih pet let so mi pa razne bolezni prekrizale pot. Danes sem in še nekaj mesecev ostanem v Calistoga, Cal., kjer jemljem uspešno blatne kopeli. Tu zrem zamišljeno nazaj v staro leto. — Kaj vse se je vršilo in storilo v teh splošno slabih časih. Videl sem in srečal na tisoče brezposelnih, ko so se vozili na tovornih vlakih; mladi, odrasli, starčki, ženske, možki tudi cele družine je bilo videti v tovornih vagonih. Pod mostovi ob rekah so kuhali in spali na prostem nevedoč kam in kaj bo jutri za kosilo? Ko sem jih vpraševal od kod prihajajo, ali kam so namenjeni, so mnogi molčali in samo z ramami zmeknili, da ne vedo. — Ubogi ljudje!

Tudi nekaj v obče veselega in zgodovinsko pomembnega se je letos zgodilo. K. S. K. J. je kot najstarejša ali prva slovenska podpornica organizacija v Ameriki zmagoslavno slavila svoj 40-letni jubilej.

Občeznani, za slovensčino vneti rodoljub Dr. F. Kern je priredil za 20 letnico smrti blagopokojnega Rev. Andreja Smrekarja v Clevelandu spominsko slavnost ali predavanje, kjer je prisal delo moža Smrekarja, ki je do smrti rad deloval za vero in narod. Žal, da je vse premalo zaspal za ta svet. Čast Dr. Kernu za to plemenito delo in vsem, ki so sodelovali pri tej spominski slavnosti!

Iz one nekdanje študentske skupine, kamor sta spadala Rev. Smrekar in Dr. Kern je še več reči za obelodaniti. Okrog 100 mičnih Smrekarjevih pesmi je še v rokopisu. Nekaj je istih tudi iz one študentske družbe, ko so skupno modrovali v semenišču v St. Paul, Minn.

Med tem je tudi zapuščina že davno v Pueblo, Colo., umrlega vnetega rodoljuba Rev. A. Burgarja. Tudi to pride čez čas na svetlo. Rev. Burgar je tudi spisal mali žepni molitvenik in slovensko-angleško slovnico; tudi to je še v rokopisu ker so bile pri svoječasnem poskusu za tisk gotove zapreke. Rev. Burgar je zapustil tudi precej ličen dnevnik. Kaj vse bi še lahko spisal, da mu ni prerana smrt iztrgala peresa iz rok. Umrl je v oskrbi starostne naših slovenskih duhovnikov Rev. Ciril Zupana v Pueblo, Colo, in preskrbelo se mu je ličen nagroben spomenik, za kar so prispevali razni slovenski gg. duhovniki. Posebno vneto je za to delovala tudi vrla rojakinja Miss Angela Mensinger, rojena v Brockway,

Minn. Pokojnica je bila dolgo časa učiteljica na slovenski šoli v Waukegan, Ill.; bila je tudi prva slovenska svetna učiteljica v Ameriki. Zdaj počiva za vedno v svojem rojstnem kraju. Blag ji spomin!

K sklepu želim vsem znanim rojakom in rojakinjam širom Amerike vesel Božič in srečno, zdravo ter uspešno leto 1935.

Matija Pogorelec.

NADEBUDEN AMERIŠKI SLOVENSKI ŠTUDENT

Barborton, O.—Omeniti hočem nekaj vrstic o nadebudnem ameriškem slovenskem študentu Andy Nedohu iz te naselbine, ki je že več let član naše Jednote in sicer je zdaj v odraščnem oddelku društva sv. Jožefa št. 110.

Dne 1. decembra zvečer se je poslovil od svojih dragih in odpotoval v Chicago, Ill., kjer bo obiskoval in nadaljeval svoje študije na tamkajšnjem Electrical College.

Naš Andy Nedoh je hodil osem let v ljudsko šolo tukaj v Shermanu na R. 2; potem je došel z odliko štiri letnike Norton Center višje šole; graduiral je 3. maja 1933. Ker je bil marljiv in zelo nadarjen, se je priljubil vsem njegovim učiteljem. Kot dijaka odličnjaka so ga vpisali v častno knjigo marljivih študentov višjih šol, vsled tega je dobival od raznih kolegijev širom držav ponudbe za pristop ali za nadaljevanje svojih študij; toda mladi Andy si je izvolil gornji kolegij v Chicagu, kjer bo postal električarski inženjir.

Ze izza mladih let je bil Andy Nedoh vrl dečko; ljubil je ljudi, delo in šolo in se je marsikaj priučil v svojem življenju. Bil je tudi poldrugo leto za prodajalca časnikov (Akron Beacon Journal), da je s tem pomagal svoji materi in ji s tem marsikatero solzo posušil, ko je bila vdova štiri leta s petimi malimi otroci. Njegovega očeta so položili k večnemu počitku, ko je bil star 10 let in ni dosti jokala, ampak kazal se je za junaka in tolažil svoje žalostne v hiši. O, kako bi bil danes njegov oče vesel, če bi ga videl kot nadarjenega študenta kolegija! Andy je delal v tukajšnji kemični tovarni od marca meseca do novembra.

Njemu v počast je njegova mati priredila odhodnico ali "party" na Zahvalni dan, in pri tej priliki se je vsa družina Bogu zahvalila za vse dobro in slabo, kar so prejeli čez leto od Boga.

In Tebi, mladi študent, ko boš ta dopis čital, kličevo: Veseli se in pogumen bodi ter vstrajen še nekaj časa, da dosežeš svoj časten cilj ali poklic za svoje bodočnost. Božja roka naj Te vodi. Želim ti vsi zdravje, zadovoljnost in mnogo uspeha pri študiranju.

Poročevalec.

RAZNE NOVICE IZ MESTA NEW YORK

New York, N. Y. — Nedelja dne 25. novembra, je bil za nas zelo lep dan! Take slovesnosti še v slovenski cerkvi sploh nikdar nismo praznovali, odkar stoji. Slovesno praznovanje srebrne poroke Mr. in Mrs. Henry J. Schier iz Danbury, Conn., je privabilo na Osmo cesto polno

rojakov in rojakinj iz naselbine in mnogo drugih gostov od blizu in daleč. Priprave je vodil sorodnik jubilarov Mr. Avgust Jakopič, ki je v tem oziru priznana kapaciteta in ga ni, ki bi ga dosegel. Cerkev in dvorana sta izgledala praznično, gospodsko! Slavnost se je pričela s sv. mašo ob pol dvanajstih. Takoj, ko sta jubilarita vstopila v cerkev s svojimi mnogoštevilnimi gosti, so se prvič oglasile nove orgle, katerih krasne glasove so spremljale trobente in violine s celom, Miss Mary Arčul in Mr. Karel Guardia pa sta zapela pozdravno pesem v angleškem jeziku. Jubilarita sta prišla v spremstvu gostov pred oltar, kjer sta prejela poseben blagoslov. Med sv. mašo pa sta klečala na posebno pripravljenih klečalnikih, pred katerima so gorele na dveh svečnikih votivne svečke, razporejene v številki 25. Sv. mašo je povečeval organist Mr. Jerry Koprivšek Jr. z orgljanjem na nove orgle, ter solo in duet petje Miss Arčul in Mr. Guardia. Silno lepa in z orglami ubrana godba je marsikomu privabila solze v oči. Cerkev je bila nabito polna vernikov, ki so prišli pomoliti za jubilarita, ki sta vsem znana kot velika dobrotnika naše cerkve. Po sv. maši so svatje sprejeli oba srebrnoporocenca v dostojanstvenem sprevedu v dvorano na banket. Naj omenim, da sta bili poleg sorodnikov, obeh trustijev, zastopnikov nekaterih društev in mnogih drugih gostov povabljeni tudi Miss Mary Gostič, ki je kot predsednica Marijine družbe pred petindvajsetimi leti podarila nevesti (bila je članica Marijine družbe) lep šopek rož, in pa njena asistentinja Miss Mary Tomec, ki jo pozivlja vsaka cerkvena slovesnost. Po banketu se je jubilaritoma poklonila naselbina, ki je bila vsa povabljena na popoldansko in večerno veselje v dvorani. Ob 10. uri zvečer sta srebrnoporocenca zapustila New York, ter se odpeljala nazaj na svoj lepi dom v Danbury. Mr. Schier je rodod Čeh, pa popolnoma obvlada slovensčino in se med Slovenci počuti kot rojen Slovenec. Je član velike organizacije "Kolumbovih viteзов, kjer je avanziral do najvišje stopnje. Za jubilej so mu Kolumbovi vitezi v Danbury poklonili prelep šopek dragocenih vrtnic, ki je nato v New Yorku krasil ves teden Marijin oltar v naši cerkvi. Mrs. Jennie Schier rojena Dolar pa je pristna Domžalcanka in sestra Mrs. Avgust Jakopičeve. Pred nekaj leti sta bila oba najprej na Češkem, kjer je Henry razkazal svoji ženki tovarne svojega očeta (sedaj že pokojnega); nato pa v Jugoslaviji, kjer je žena Jennie razkazala možu naravno bogastvo in lepoto Gorenjske, svoj lepi dom, cerkev na Goričici, ter sta bila oba gosta nepozabnega gospoda župnika Bernika. Naša župnija bo ohranila dan v najlepšem spominu; orgle, ki sta jih jubilarita omogočila naši cerkvi, nas pa naj opominjajo na našo dolžnost spominjati se tako velikih dobrotnikov in vzornih kristjanov v molitvah! Henry in Jennie: na mnoga leta in Bog povrni!

40-urno pobožnost smo letos praznovali prvokrat po novem redu. Kardinal - nadškof so namreč Slovincem dovolili, da imamo to pobožnost v adventu (2. nedelja), da morejo opraviti svojo božično pobožnost (spoved in sv. obhajilo!), oziroma dolžnost obenem in pri drugem spovedniku. Vodil nam je 40-urno pobožnost ustanovitelj cerkve sv. Cirila, Very Rev. Benigen Snój iz Johnstowna, Pa. Dasi smo imeli to pobožnost med velikim mrazom, da se kar ni bilo podatj na ulico, je vendar velika množica rojakov opravila svojo dolžnost pri prikljubljenem očetu-spovedniku, ki dobro pozna človeška srca. Veseli so bili Slovenci, katerim je

bil nad 10 let dušni pastir in skrben oče, ko so po osmih letih zopet videli Fathra Benigna dasiravno postaraneja, pa še vedno neutrudnega delavca v vinogradu Gospodovem. Mnogi bi bili radi tako srečni, da bi z njim govorili; pa so pustili pozdrave, ker so bili z delom zadržani in se jim je mudilo domov. Nekateri pa sploh niso prišli! Ne vedo namreč, ali bi gledali v strop ali v tla, ko bi stali pred očetom Benignom; v obraz gledati pa mu ni moge, kdor nima čiste vesti in urejenih računov z Bogom. Zato niso prišli!

Poročevalec.

New York, N. Y.—Vse farane in sploh vse Slovence in Slovenke vabim k lepim božičnim slavnostim, ki jih bomo imeli v naši cerkvi sv. Cirila. Sveti večer nam povzdiguje jaslice, ob katerih se spominjamo velike milosti včlovečenja Sina božjega, našega Odrđenika. Spominjamo se svojih vernih staršev v stari domovini, ki so nam pri jaslicah govorili besede zveličanje ter nam v otroška srca sejali zrna, ki naj bi sedaj, ko smo odrasli, rodila svoj sad. Kakšen sad? To je sad sv. vere, da nismo kakor omahljivo drevo, trst, ki ga veter maje kakor ga hoče; marveč da smo močje, žene, trdni in kremeniti v svojem značaju, ki ga noben slepar ne premoti in ne upogne! Dete v jaslicah nas uči skromnosti in ponižnosti; ponižnemu in skromnemu človeku Bog razodeva pot, ki vodi k Njemu. Napuhjenemu srcu se Bog upira! — V naši cerkvi bo red službe božje na božični praznik ta-le: polnočnica, pri kateri se na koro pojo božične pesmi v slovenskem jeziku. Med polnočnico se obhaja. Druga sv. maša bo ob 10. uri (poje se latinska maša); takoj nato (ob 11. uri) je tretja sv. maša (orgle s spremljevanjem vijolinistov in drugih instrumentov, petje solistov, dueti itd.). Popoldanska služba božja bo ob 4. uri: pete litanije (poje mladinski cerkveni zbor božične pesmi, blagoslov z Najsvetejšim). Potem je mladinski zbor povabljen k prireditvi društva "Slovan" v Slovenskem Domu, kjer bo istotako zapel nekaj božičnih pesmi. Vsi otroci, ki bodo peli, naj pridejo pravočasno v cerkveno dvorano.

Veselo praznike! želi vsem Slovincem v naselbini.

Župnik.

RAZNE ZANIMIVOSTI

Vsled nove določbe predsednika Poljske, so vse ženske od 19 do 45 leta postavno obvezne pomožni vojaški službi, možki pa v starosti od 17 do 60 let.

Ker je bilo za zloglasnega že umorjenega gangleža John Dillingerja razpisane \$15,000 nagrade, sta isto dobila dva policijska uradnika v East Cicago, Illinois, in sicer kapitan O'Neill in saržent Martin Zarković; ta slednji je sin hrvatskih staršev.

Dr. R. J. McIvor v Oaklandu, Cal., je nedavno operiral neko nosečo ženo; spravil je potom caesarijske operacije otroka na svet deset minut po smrti matere. Otroci živi.

Najvišje gore v Severni Ameriki so: Mt. McKinley, Alaska, 20,300 čevljev; Mt. Logan, Kanada, 19,850 čevljev; Mt. Orizaba, Mehika, 18,564 čevljev.

Letna plača trgovinskega tajnika v Združenih državah znaša \$12,750.00.

Ker obnebe na otoku Madagaskar za konje ni ugodno, rabi tamkajšnje vojaštvo v svoji službi vole, ki so zelo ubogljivi, dasi preveč počasni.

OB DOLGIH ZIMSKIH VEČERIJ

Črtice in važni dogodki iz življenja naših
Jednotinskih članovMOJE POTOVANJE V
AMERIKONapisal John S. Eveleth, Minn.
(Nadaljevanje.)

Po kosilu smo se podali vsi moški, 12 po številu v mesto Havre, da si ogledamo to veliko francosko pristanišče. Krenili smo tudi proti luki, da si ogledamo naš parnik Ile de France. To je 52,000 tonska ladja na katero so ravno nakladali razno blago in potreščine za odhod drugi dan. Lastnim očem nisem verjel ali so sanje ali resnica, da more voda oziroma morje držati tako okrog tisoč čevljev dolgo zgradbo na površju.

Vrnemo se nazaj — ker je bilo še pod noč — k večerji. Spet okusna jed in ker ženske niso kdo ve kaj "porajale" za vino, smo si pa možki bolj postregli, češ, zadnji večer v Evropi; jutri bomo morda bolni bogve kje daleč na morju.

Pa ni bilo tako. Drugo jutro takoj po zajtrku dobimo ukaz podvreči se še enkratni zdravniški preiskavi. Ko se to izvrši, glej smola. Službujoči uradnik nam pove, da naš parnik je do zadnjega kotečka poln v drugem in tretjem razredu, da za silo se bi dobilo še prostora za dva potnika. "Počakati boste mogli, da pride ta parnik nazaj iz Amerike, kar bo vzel 12 dni časa," je nam ukazal. Ne bodi len, naš godec, ki je bil ves čas najbolj zgovoren in korajžen, tudi sedaj ni imel privezanega jezika. Postavil se je nam na čelu, poganjaj se in krilil z rokami kakor da hoče uradnika napasti (govoril je gladko angleški, zato jaz nisem razumel niti besede, samo to vem, da je bil silno hud) in zahteval, da mi moramo danes naprej od tod, na vsak način. Uradnik se je branil in zgovarjal, da ni on kriv, a vse ni nič pomagalo. Godec je godel svojo, uradnik pa svojo. Slednji je že hotel oditi, češ, z Janezi ni dobro kaše pihati.

Pa godec se ni dal ugnati kar tako, pograbi uradnika za roko in odločno zahteva svoje, rekoč: "Če mislite nas imeti za osle, denar nazaj in gremo odkoder smo prišli in to še to uro in Amen!"

Seveda, ni mislil nič hudega s tem je zahteval le svoje, oziroma naše pravice, kajti na tak način bi bili mi preveč oškodovani 12 dni čakati v pristanišču.

Ker se ta uradnik le ni mogel drugače izvit, je vprašal našega sitnega godca, če mogoče želimo potovati po kakih drugih linijah, če že nečemo tu čakati. Seveda smo bili vsi zadovoljni; obljubil nam je, da bo poizkusil pri Cunard liniji v Cherbourgu in uredil tako, da bomo odšli naprej prej ko bo mogoče. Godec se je izgovarjal le na garancijo Iv. Krakerja ali pa denar nazaj.

Zadnji želji ni družbi kazalo ustreči, češ, bolje je nekaj žrtvovati na stroških samo da gredo ti sitneži s poti. Drugo jutro 2. septembra takoj po zajtrku pride tisti uradnik in poišče našega godca, vesele, da je namreč ustregel naši želji. Pove, da je telegrafično poizvedel v Cherbourg na Cunard progi, če je kje na kakem parniku še kaj prostora. Prečita brzojavko, katere se glasi, da ima parnik Aquitania prostora še za 50 potnikov ter da odrine 3. septembra popolnoči. "Sedaj pa kakor hočete, ostati tu, ali pa trpeti stroške za prevoz v Cherbourg, kar bo stalo \$4.00 po glavi in 14 frankov po suhem za osebo."

E, godec spet rentaci, češ, to je pa že od sila, seveda tu je prišla spet "garancija" v postev, a je plačaj, plačaj in spet plačaj na tak način mi lahko napravimo vse svoje imetje. Po-

botala sta se za zadnjo, 14 frankov, \$4.00 pa trpi parobrodna družba.

Dne 3. septembra zjutraj smo vzeli slovo od Havre in se vkrkali na malo ribiško ladjo ter se vozili ob obrežju in nazadnje po kanalu do malega mesta Caen. Do tu je trajala vožnja štiri ure.

Od Caen naprej pa zopet z brzovlakom štiri ure in bili smo v Cherbourgu. Tukaj so z nami istotako postopali kot v Havre in kaj mudilo se je.

Nas potnikov iz Havre je bilo 40 ker se je nam pridružilo še nekaj Rusov in Poljakov. Hitro so nas odpremili in vkrkali spet na malo ladjo, katere nas je dovela do velike ogromne 48,000 tonske ladje Aquitanie, ki je stala daleč zunaj na odprtem morju. Ta ladja vozi iz Liverpoola, Cherbourg, New York in obratno in je tudi prevelika, kajti ona ne more pristati v Cherbourgu in pristanu, tako so nam povedali mornarji, zato morajo z malo ladjo dovažati vse potrebno do nje na odprtem morju.

Ze se je mračilo ko dospemo na to veliko ladjo in so nas takoj opremili v obedno dvorano k večerji. Ista je bila kaj okusna in tudi vina spet ni manjkalo. Po večerji so nam tudi odkazali kabine, kamor smo spravili svojo prtljago in takoj potem je večina nas odšla na krov, češ, bomo videli odhod.

Začelo se je bliskati in treskati in so nas mornarji ugnali v odkazane nam kabine ker ni dovoljeno biti na krovu in tudi re po 11. uri zvečer. Potem takem imajo tudi na morju policijsko uro.

Odšli smo na svoje prostore v postelje a zaspati mi ni bilo mogoče. Dolgo sem bdela, kar začetim dva močna sunka in zdelo se mi je, da se zblijem. Aha, zdaj pa že gremo! Drugo jutro je bila prva pot na krov. Vreme je bilo lepo, jasno in solnce je bilo že visoko na nebu. Morje je bilo čisto mirno. Parnik je plul enakomerno, ne da bi se najmanj zamajal. Celo mornarji so se čudili tako izredno lepi in mirni vožnji in tako je trajalo celo pot. Prvi dan vožnje (4. sept.) smo vsi potniki (1,700) prebili ves dan na krovu, kar smo se na vse načine ukvarjali in krajšali čas. Eni na kegljišču, drugi v kino, tretji v koncertni dvorani itd. Jaz in Ferkolj sva se ukvarjala z metanjem podkev. Ko se nagne dan, je zvonilo k večerji; tu sem opazil, da jih veliko manjka.

Ferkolj mi pojasni, da je že veliko bolnih zato jih ni pri večerji. In ravno pri naši mizi sva, bila sama s Ferkoljem in sva se prav dobro gostila, kako ne, saj sva vso vinsko posodo izpraznila, ki je bila servirana za osem oseb. Ferkolj se mi je poredno smejal: "E, fant, mogoče boš tudi ti jutri izostal?" In res, drugo jutro poskušam vstati a ni šlo, vse se je vrtele okrog. Vlečem se nazaj in ležal sem brez prestanka dva dni. Sopotnik Ferkolj me je sicer silil, da naj grem na krov, da bo bolje, a ni šlo. Od časa do časa mi je pa donal hrano in večkrat me silil na zrak.

Ker me le ni mogel spraviti iz postelje zlepa, me je pa za sato, tako da sem bil kmalu zdrav. In to z zvijačo. Ker je že večkrat potoval sem in tja, mu je bilo tudi vse bolj znano in tudi angleški jezik mu je dobro tekla. Ferkolj — zvit butica — je šel na krov, nagovalil nekega mladega mornarja, češ, v kabini št. 29 leži potnik skoro dva dni, počuti se bolj slabo a noče iti ven na zrak, pojdi in opremi ga z rešilnim pasom pa bo šel rad ven. In res, mornar prihitel brž, po-

HENRIK, GOBAVI VITEZ

Božičen misterij v štirih slikah
spisal
Ksaver Meško
(Nadaljevanje.)

DRUGA SLIKA

Sončen dan proti večeru. Ob koncu slike se že mračilo. Soba kakor v prvi sliki.

1. prizor

Gospa, precej osivela, in teta Lisbet sedita pri oknu. Gledata na polje pod gradom.

GOSPA: Pridno delajo. Dnevi so lepi in dela polne roke.

LISBET: Ustvarjen je kmet za delo. Dolgčas bi mu bilo brez dela.

GOSPA: Mogoče. Vsak mora pač imeti nekaj, kar življenju utež in vrednost daje. Sicer bi bilo življenje dolga praznina, breme in žalost.

LISBET: Ti se preveč vdaš razmišljanju, Marija. Preveč v srce pogrešaš. Ni dobro, zmerom le vase grebsti. Bolj navzven obrni oči, v življenje.

GOSPA: Kako morem? Saj veš, kaj mi srce ranja, da novo krvavi dan na dan.

LISBET: Saj pravim: bolj braniti bi se morala neprestanim otožnim mislim. Življenje s svojimi skrbmi zdravi najboljše.

GOSPA: Skrb je so. — A moje življenje? Saj je skoraj brez pomena, odkar sem kakor suho drevo. Felicita je šla za svojega srca izvoljenim. Henrik — izgubljen.

LISBET: Kdo ve? Morda se še vrne. Nihče nam ni še prišel sporočila in zagotovila o njegovi smrti.

GOSPA: Tega ni, res. Tri leta — pa ni Henrika, ne novice o njegovi usodi. Oj, me bedne matere! Koliko srečnejša je kaka kmetica tu doli v vasi. Dela in se trudi ves dan, pa je vesela in srečna, ko svoje zdrave otroke krog sebe vidi.

LISBET (zdihne): Joj, ne vem ti tolažbe, Marija. Čutim vedno, kako slabotne so moje besede. Ne najdejo poti v tvoje srce globine, ne dajo pravega zdravila tvoje duše ranam. Da bi bil vsaj oče Leopold že zdrav! Ta zna modro tolažiti.

GOSPA: Oče Leopold tolaži z usmiljeno in toplo besedo. A se vendar večkrat vprašam: verjame li v resnici, da se Henrik še vrne? Ali govori tako le iz usmiljenja z mojo boljo? Dolžnost duhovnika je pač, da trpeče duše tolaži, onemoglim in omahujočim pogum daje, pod težo križa kloneče in padajoče dviga. In oče Leopold to dolžnost vestno vrši. Pa res tudi veruje skoraj neverjetno? Veruje tako brez pridržka in dvomov kakor Blanka?

LISBET: Da, ta je v svoji veri in svojem velikem zaupanju neomahljiva. Dan na dan pričakuje čudež — da se Henrik vrne.

GOSPA: Čudno, kako je to dekle, na cesti pobrano, hyalezno. In kako z vsem srcem na Henrika visi. Zato ne more verjeti, da se ne bi vrnil.

LISBET: Morda govori njegovo nedolžno srce še najzanesljiveje. Sodim pa, da je tudi oče Leopold prepričan. Je mož ves iz Boga. In ako stoji tako močno v Bogu zasidran, mu li Bog ne more te njegove velike vere čudežno poplačati?

GOSPA: Globok studenec je vera. A so boli, ki ob njih celo ta studenec usahne.

(Grajski čuvar trikrat zateglo zabota.)

LISBET: Čuvar trobi. — Obisk? Kdo pač prihaja?

(Se sklonita skozi okno, pozorno gledata v dolino. Molk.)

tegne rešilni pas iz vzglavlja moje postelje, dvigne mene in opaze ter mi ukaže nekam gori na krov.

(Dalje prihodnjic)

nekaj trenutkov.)
LISBET: Saj je to Felicita in njen mož.

GOSPA: In kdo še? Stiri vidim, a ne spoznam jih.

LISBET: Če ni Leonora? — In vitez ob nji? — Ni li Vurmberški? Ki se za njeno roko poteguje.

GOSPA (trpko): Naravno. Kjer je Leonora, ne bo Vurmberški daleč stran.

LISBET: Ni jima zameriti. Leonora čaka že tri leta. A Henrika ne pričaka. Naj li žaluje za njim vse življenje? Naj vse snubce odbije? In ob tem odveti? In ko ne ve, se bo li Henrik še kdaj vrnil.

GOSPA: Ah da! Ta negotovost. Tudi zame je to najhujše. Ko bi prišel kdo in mi naznanil: "Mrtev je!" Zabolalo bi, vem, v globoko srca zarezalo. A vendar bi nosila laže ko to negotovost. In vso materino ljubezen bi mu čez grob ohranila. Kakor večna luč pred tabernaklijem bi gorel v mojem srcu spomin nanj vse dni. A zdaj? Ne vem ničesar. Zato večnem nemir. Vedno oprezovanje v skrivnostno temo, ki je prodreti ni mogoče. Vedno bolno ugibanje: "Živ? Mrtev? — Mrtev? Živ?"

LISBET: Vse nas mori to.

GOSPA: Verjamem. A najhujše mene. Mati sem!

LISBET: Čuj, prihajajo. Zberi se! Ne kaži jim preočito svoje žalosti. Mladi ljudje je ne vidijo radi. In slabo jo umejo.

GOSPA: Ne bom. Kaj naj srečni z mojo bolečino? Oni ljubijo. In vidijo, kar ljubijo. Zato so polni upov. Jaz ljubim izgubljeno. Upam proti upanju.

STARI KASTELAN (vstopi in se pokloni): Gospa hčerka, gospod soprog, gospodična Leonora iz Visokega in gospod vitez Vurmberški prosijo, če bi jih zlahitna gospa sprejeli.

GOSPA: Rada. Naj pridejo.

STARI KASTELAN (na stečaj odpre duri, se zunaj stoječim spoštljivo pokloni): Prosim zlahitno gospodo.

(Dalje prihodnjic.)

ŠE EN NOVOMAŠNIK

Vaš list je v nedavni izdaji poročal o Bogolinovi novi maši in novomašniku. Sprejmite, g. urednik še le-te vrstice v svoj cenjeni list o njegovem tovarišu, Rev. Marcelu Marinšku. — Izšel je gospod iz fare Marije Vnebovzete v Collinwoodu, Cleveland, O. torej Clevelandčan.

Rev. Marcel Marinšek je moral prehoditi križevno pot do altarja. To ni tista lahka pot študenta, ki ga dobri starši s svojimi težkimi prislužki podpirajo, sam si je priboril novomašniško krono, s trdim delom je moral zaslužiti novce za knjige in študije.

V petnajstem letu je končal svojo elementarno in moral takoj s trebuhom za kruhom. Odločil se je za pekovo službo in pri restavraciji skoraj pet let. Pozno v noč, do ene, dveh je moral delati, zjutraj ob šestih ga je pa že zopet klical dolžnost. Kaj je mislil, da bo še dobro jutro vstal v Gospodovo zarjo in da bo imenovan za božjega delavca, ki bo mesil kruh božje besede in sveto hostijo dajal ljudem v hrano?

Lep večer je imel razgovor z Rev. Vidom Hribarjem, župnikom fare Matere Božje v Collinwoodu in na začudenje vseh se je odločil, da gre študirat. Prvo leto je srednje šole dovršil pri benediktincih v Atchison, Kans., drugo leto je pa že zvedel o frančiškanskih višjih šolah in je takoj prošil za sprejem pri njih. V srednjo šolo je z velikim uspehom dovršil na jezuitskem kolegiju sv. Ignacija v Chicagu, Ill., nakar je bil sprejet v novicijate v Lemontu. Zatem je pahal tri leta filozofijo in dve leti bogoslovja v Lemontu, Ill. nakar ga je zadel sreča, da je lahko šel v domovino svoje matere, v Slovenijo, dovršit svoje študije. Posvečenje je prejel iz rok mil. škofa Tomažiča, škofa mariborskega. Prvo sv. mašo je zadel dne 28. oktobra t. l. pri Sv. Heleni ob Savi, kjer se mu je rodila ljuba mamica. Živijo novomašnik, čeprav si slavlil svoj prvi dan mašništva daleč proč od nas, v duhu smo

linwoodu in na začudenje vseh se je odločil, da gre študirat. Prvo leto je srednje šole dovršil pri benediktincih v Atchison, Kans., drugo leto je pa že zvedel o frančiškanskih višjih šolah in je takoj prošil za sprejem pri njih. V srednjo šolo je z velikim uspehom dovršil na jezuitskem kolegiju sv. Ignacija v Chicagu, Ill., nakar je bil sprejet v novicijate v Lemontu. Zatem je pahal tri leta filozofijo in dve leti bogoslovja v Lemontu, Ill. nakar ga je zadel sreča, da je lahko šel v domovino svoje matere, v Slovenijo, dovršit svoje študije. Posvečenje je prejel iz rok mil. škofa Tomažiča, škofa mariborskega. Prvo sv. mašo je zadel dne 28. oktobra t. l. pri Sv. Heleni ob Savi, kjer se mu je rodila ljuba mamica. Živijo novomašnik, čeprav si slavlil svoj prvi dan mašništva daleč proč od nas, v duhu smo

bili pri Tebi. Vsi: Tvoja dobra mati, tvoje sestre, Tvoji bratje in mi vsi drugi, ki smo te poznali.

Bog Ti daj stanovitnost in moči, da bi zmagal še zadnje boje in bil potem trden vojščak na Kristusovi fronti. Ti ne veš, kako Te bomo še rabili v naših vrstah. Le pripravi se dobro. Kakor nekaj pri ročnem delu, si boš moral tudi pri tem duhovnem delu zavhati rokave na visoko, morda bolj, kakor si jih moramo zavhati mi, zakaj ta mladi svet, ki se danes poraja, ne bo tako goreč, kakor so bili naši starši. Treba bo duhovniku dvojne gorečnosti, da premaga vse te ovire. Rev. Marcel, njihove krvi si, njihovega jezika in njihove domovine. Čakajo Te Tvoji mladi, čakajo Te starejši. Kaj kmalu pridi! Pa še enkrat: Živijo novomašnik od sv. Helene!

Rev. A.

MOHORJEVE KNJIGE

ZA LETO 1935
SO DOSPELE

1. KOLEDAR, za leto 1935
2. SLOVENSKE VEČERNICE, 87. zv.
3. GRANIČARJI, povest
4. ZGODOVINA SLOVENSKEGA NARODA
5. ANTON MARTIN SLOMSEK

Vse letošnje knjige so zelo zanimive. Posebno je okusno izdelan letošnji koledar, ki med drugim prinaša tudi daljši članek o ameriških Slovencih, zakar je za ameriške Slovence še posebno zanimiv. Rojaki, ki si želijo naročiti te knjige, naj to store takoj, dokler imamo knjige v zalogi.

Stanejo s poštnino.....\$1.25

Naročila pošljite na

Knjigarna Amerikanski Slovenec

1849 W. Cermak Road

Chicago, Ill.

Slovenski stenski koledar

lista "Amerikanski Slovenec" je izšel te dni

Naročniki lista "Amerikanski Slovenec" ga dobijo brezplačno. Za nenaročnike stane s poštnino 15c za po Ameriki ali za stari kraj. Kdor ga želi naročiti svojim domačim v stari kraj naj nam pošlje natančni naslov in 15c v znakih in bomo poslali koledar na dani naslov. Naročila sprejema:

Knjigarna Amerikanski Slovenec

1849 West Cermak Road

Chicago, Ill.

Kalifornijski vinski sirup

OD 59c DO \$1 GALONA

100% izdelek od kalifornijskega grozdja

S tem sirupom se lahko naredi tekem 10 dni fino naravno vino od 12 do 15 stopinj alkoholne moči, torej ceneje kot 20c en kvort. Vino se drži brez ledu.

Ako kdo želi, naj pošlje \$1 za eno kanto tega sirupa za poskušnjo iz katere se naredi lahko eno galono vina; poštnino plačamo mi za vsa naročila in za vse kraje.

Sirupa imamo šest vrst za sladko, suho, rdečo in rumeno vino. Port, rdeče sladko; Burgundy, rdeče suho; Concord, rdeče sladko; Sherry, rumeno sladko; Muscatel, rumeno sladko; Sauterne, rumeno suho (dry). Cene so sledeče:

1 kanta za 1 galono vina.....\$1.00

3 kante za 3 galone vina.....\$3.00

6 kant za 6 galon vina (po 67c).....\$4.00

12 kant za 12 galon vina (po 59c).....\$7.00

Znesek naj se pošlje z naročilom za manj kot 10 kant, ali pa polovico zneska, ostanek pa ko dobite blago. To velja pri naročilih 10 kant ali več.

Galona tega kalifornijskega vina je res fino gladko vino. Zelo priročno, če se ima vedno v zalogi to dobro kapljico, posebno če pridejo prijatelji k vam na obisk, da se jim postreže z dobrim vinom.

Pišite in naročite pri:

327 Union Street

La Salle, Ill.

BOŽIČNI PRAZNIKI

Oni rojaki, ki smorejo, bodo gotovo tudi letos poslali kak dolar svojem v starem kraju za božične praznike.

Mi še 15 let neuporabno polijemo denar v stari kraj za ameriške rojake točno in zanesljivo. Zato je v Vašem interesu, da nam poverite svojo božično pošiljko.

Cene za denarne pošiljke.
Za \$ 2.75 100 Din Za \$ 9.35 100 Lir
Za \$ 5.35 200 Din Za \$ 18.25 200 Lir
Za \$ 7.50 300 Din Za \$ 27.30 300 Lir
Za \$ 12.50 500 Din Za \$ 44.50 500 Lir
Za \$ 23.85 1,000 Din Za \$ 83.20 1,000 Lir
Za \$ 47.50 2,000 Din Za \$ 133.00 2,000 Lir

V navedenih cenah so upoštevani vsi stroški. — Pošiljamo tudi v am. dolarjih. — Ker se cene vsaki časi menjajo, so navedene cene podvržene spremembam, gori ali doli.

DRUGI POSLI S STARIH KRAJEM
Ako rabite pooblastilo, kupno pogodbo, ali kako drugo listino za stari kraj, ali, ako imate kak drug posel s stari krajem, se obrnite na:

LEO ZAKRAJSEK

General Travel Service, Inc.
302 E. 72nd St., New York, N. Y.

VAŽNO ZA VSAKOGA

KADAR pošiljate denar v stari kraj: KADAR ste namenjeni v stari kraj: KADAR se selite koga iz starega kraja: KADAR rabite kake pooblastilo ali kako javo za stari kraj se obrnite na nas. KANTE prodajamo za vse boljše parnike po najnižji ceni in seveda tudi za vse letice.

Potniki so s našim posredovanjem vedno zadovoljni.
Denarne pošiljke izvršujemo točno in zanesljivo po dnevnem kursu v JUGOSLAVIJO in v ITALIJO
Za \$ 2.50 100 Din Za \$ 9.35 100 Lir
Za \$ 5.35 200 Din Za \$ 18.25 200 Lir
Za \$ 7.50 300 Din Za \$ 27.30 300 Lir
Za \$ 12.50 500 Din Za \$ 44.50 500 Lir
Za \$ 23.85 1,000 Din Za \$ 83.20 1,000 Lir
Za \$ 47.50 2,000 Din Za \$ 133.00 2,000 Lir

Navedene cene so podvržene spremembam, kakor je kurz. Pošiljamo tudi denar brezvalno in izvršujemo izplačila v dolarjih.

V Vašem lastnem interesu je, da pišite nam, predno se drugje poslužite, za ceno in pojasnila.

Slovenic Publishing Co.

(Glas Naroda—Travel Bureau)

216 West 18 St. New York, N. Y.

Ako nameravate obiskati

JUGOSLAVIJO

potujte v udobnosti preko Havre na velikem ekspresnem parniku francoske linije

"ILE DE FRANCE"

29. decembra, 19. januarja

"PARIS"

9. marca, 30. marca

Hitro potovanje. Izborna postrežba. Lepe kabine v 3. razredu za dve ali štiri osebe. Svetovno znana francoska kuhinja. Vino brezplačno servirano z obedom. Vaša prtljaga potuje z vami do kraja, kamor ste namenjeni. Za nadaljna pojasnila in potne liste, pišite na

LEO ZAKRAJSEK

General Travel Service, Inc.

302 East 72d St., New York City

SLOVENIC PUBL. CO.

Travel Bureau

216 W. 18th St., New York City

French Line

ZELITE

POSTATI

AMERISKI

DRŽAVLJAN?

Tedad naročite najnovjšo knjigo, ki ima vse

podrobne podatke za državljanstvo, in ki se dobi

samo pri

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave.

Cleveland, O.

Cena samo 20c

POZDRAVI IZ NEW YORKA

Ke odhajam v stari kraj na obisk po 35 letih pred odhodom na parnik se enkrat posredvam svoje otroke na Chisholmu, Minn., kakor tudi vse prijatelje in znance ravno tam in drugod. Upam, da se v nekaj mesecih zopet srečimo vidi. God-bai! — Ob tej priliki se moram tudi zahvaliti trdki Leo Zakrajšek v New Yorku za prijaznost in dobro postrežbo, a katero sem popolnoma zadovoljen in zato to trdki prepričano vsem rojakem.—JACOB GERZIN.

Ker nimam časa, da bi osebno pi-

sal, se potem še enkrat posredvam

vam od svoje družine v Clevelandu

ter jo iskreno pozdravljam, kakor tudi

vse svoje prijatelje in znance ter jim

vsem prav veselje praznikov in srečno

Nove leto!

MEETING NOTICES

No. 7
Pueblo, Colo.—The next regular meeting of St. Joseph's Society, No. 7, will be the annual meeting and will be held Dec. 23 at 2 p. m.

Election of officers will be in order, as will many important topics for the benefit and welfare of the society and the Union. All members are requested to attend. Following the meeting refreshments will be served.

No. 127
Waukegan, Ill.—St. Anne's Society will hold its regular meeting at the usual place Sunday, Dec. 23, 2 p. m., at which time election of officers will take place.

As this meeting is the most important of the year, all members are requested to be present under the penalty of a fine. Frances Tercek.

No. 193
Cleveland, O.—Members of St. Helen's Society, No. 193, are requested to be present at the next meeting, Dec. 19, at 7

Merry Christmas!

Do you remember Scrooge in Dickens' Christmas Carol, which you, no doubt, have read many times? And do you remember Bob Cratchit and his family, including Tiny Tim?

In the story you remember, the Christmas Ghost appeared and Scrooge learned how pinched the Cratchits lived on the meager salary he paid Bob. And how Tiny Tim needed care and treatments that Bob could never afford.

When the Christmas Ghost had shown these things to Scrooge it carried him on in other parts of the city to show him what his fate would be if he continued to live on in his tight-fisted selfish way.

So when Scrooge awoke the next morning and found the sun shining on a clear, crisp Christmas, he thought of what he had seen in his dream, and then ran to the window to shout a Merry Christmas to everybody. Then down to the street he rushed before he was fully dressed to get the turkey for the Cratchits. He called to a boy who was loitering near by to buy the turkey, and then called a cab to take the boy and the turkey to the Cratchits because it was much too big a turkey to carry all the way to Camden Town.

"The chuckle with which he spoke, and the chuckle with which he paid for the turkey, and the chuckle with which he paid for the cab, and the chuckle with which he recompensed the boy, were only to be exceeded by the chuckle with which he sat down breathless in his chair again, and chuckled until he cried."

How many Scrooges have we in this world today? Sad but true, there are plenty at that. If all the Scrooges would get together, hold a business meeting, and determine never again to be as tight-fisted as they have been during the year they will not only be making a good New Year's resolution in advance, but they will have a much more Merrier Christmas than they have had for many a year.

Merry Christmas to the readers of Our Page.
Frances Jancer.

p. m., in the church basement. Assessments will be collected from 6 to 7 p. m.

All members are asked to please attend, as the election of officers will take place at that time. Many important matters will also be discussed.

Mary Zaller, Pres.

Knights Get Bowling Under Way; Select By Elimination

Brooklyn, N. Y.—Pressed from all sides to get the Knights of Trinity bowling activities started, John A. Ribic, in charge of this part of the athletic department, set aside Nov. 27 as the night for tryouts in order to select the best five to represent the club in future competition.

This night happened to be a meeting night and the way the boys hurried the old and new business left little doubt as to the reason for the hurry.

Ten of the members joined in the three-game tournament at Wilbur's bowling alleys and the way they kidded each other and laughed it off is proof of how they always mix pleasure with work.

The result of the three games showed the best five to be John A. Ribic, with an average of 175; William Klun, with 163; John P. Staudohar, with 153; Frank Erhart, with 150, and Jerry Koprivsek, with 145. Considering the long layoff from bowling these averages were surprising and pleasing.

If the planned routine in selecting the five logical men to represent the club was strictly followed these five mentioned above would represent the club, but due to several of the members who are good bowlers, having an off night and coming through with a low average, a suggestion came up and was approved that two more tryouts be held in order to be sure that the best five are selected.

It is very unfortunate that the Knights cannot throw their hats in the ring when KSKJ tournaments are held in the West, for I am sure that they could give a good account of themselves and maybe even bring the championship to New York, but unable to meet traveling expenses this is out of the question and the boys have to restrict themselves to local competition.

I honestly hope that some day ways and means of overcoming these great obstacles will be worked out by the KSKJ, so that we in the far East can meet and compete against our own kind.

When these two great obstacles, distance and expense, are overcome, the KSKJ will have done the greatest favor to the younger generation, who are eager to shorten the distance between themselves and against themselves with those of whom they have often heard but never had the fortune to meet.

Let us all work hard and pull together to make our nationality an enviable one.

John P. Staudohar.

ON SICK LIST

La Salle, Ill.—Frank Misjak, secretary of St. Martin's Society, No. 75, has been on the sick list for a few weeks. His friends wish him a speedy recovery.

St. Ann's Meet, Elect, Discuss Plans for Future

La Salle, Ill.—St. Ann's Society, No. 139, held its yearly meeting on Sunday afternoon, Dec. 12, in St. Roch's upper hall.

Routine business matters were discussed, after which the election of officers for the ensuing year took place. The following will lead the society for the next year: Mrs. Emma Shimkus was unanimously elected president, as was Mrs. John Baznik as vice president. Our former secretary, Mrs. Mary Furar, resigned her office, ill health being the reason; Mrs. Anna Kloppe will hold the office of secretary for the year 1935. Mrs. Frank Bruder Sr. remains treasurer and Frances Jancer recording secretary and reporter. The new trustees are Mrs. Frances Ahcin, Mrs. Agnes Kastigar and Mrs. Mary Setinz. Medical examiner, Dr. Leon V. Urbanowski.

The society is planning to stage a card and bunco party, with dancing afterward, for its 24th anniversary, which will be observed the latter part of January.

All members are requested to attend the January meeting, as the installation of new officers will take place. Other important business will be discussed at the January meeting.

The meeting was adjourned with prayer. A general social time was enjoyed, followed by refreshments.

Frances Jancer.

GREETINGS

The contributors, reporters and the editors of Our Page extend to the readers and members wishes for a merry Christmas and a happy New Year.

PIN TEAM READY TO COMPETE

La Salle, Ill.—St. Ann's Society, No. 139, bowling team will be ready to accept match games after the holidays. The girls bowling on this team are Frances Jancer, Josephine Horzen, Josephine Gergovich, Theresa Woodshank, Ann Oklesan and Margaret Coughlin. Six girls, one to be used as an alternate in case of illness or inability to fill in. The girls are planning to enter the Midwest KSKJ bowling tournament.

Serious consideration is being given to inviting the Cleveland ladies' team to La Salle for a match game at the local alleys, when they are en route to the Midwest bowling tournament. It would tend to stir a little friendly fraternalism among the lady bowlers of the two communities in preparation for the national tournament. Think it over, Cleveland. We promise you a good time.

Frances Jancer.

Patient in 418

-i-

By Dr. James W. Mally

"FLOWERS for 418," said the hostess. The smiling, little student nurse paused momentarily in her flight down the corridor to pick up a huge, ribbed box that the hostess held out to her. "Flowers from Dunns." She thought it funny that Miss Traynor should receive something quite so huge and quite so handsome when it was supposed that she had no friends, no callers, no letters, no flowers, no nothing.

The corridor does look nice tonight. Interesting and quite astonishing that such a practical person as the supervisor should turn artist, even at Christmas time, to decorate and trim the tree so gorgeously as that. She carried a brief moment to breathe deeply of the spice from the odoriferous pine that adorned the center of the lengthy corridor. "It's really scrumptious," she whispered. "I wish Miss Traynor's bed was where she could see it. She couldn't help but want to get well then, knowing it's Christmas Eve, too. Well, maybe these flowers will help," she mused as she hurried along.

"Company in 416 again. Mrs. Sheridan manages to keep herself the center of existence even in a sick bed. That's Mr. Sheridan's laugh, and the kiddies' carefree cries. What a grand family. Plenty of money, lots of friends, full of fun, and Miss Traynor right next door."

She rapped on the door of 418 and after a short pause stepped in. "Christmas for you," she gaily said. "Very large and very intriguing. Shall I open it for you?" Reading an affirmative in the eyes of the bedridden young lady she promptly untied the many rib-

bons as best she could and lifted the lid from the box. "Oh!" she thrilled. "Roses, roses, American Beauties, too, and look how many there are. They make a merry Christmas all by themselves. I'll place them here. There is no card with them, but, of course, you must know who sent them. I must get a suitable vase for them immediately."

Joanna Traynor started to answer the nurse's abashed query as to the giver of the flowers, but the words died on her lips. No, Joanna did not know whom the flowers were from, and as far as she knew, no one within the radius of a thousand miles had the slightest cause for an iota of interest in her, even at Christmas time. She had meant to blurt this and more, then that pride which kept her quiet for the past ten months became dominant again. Ten months during which she starved in cheap rooming houses. Ten months of privations. Ten months of most careful reckoning with the meager contents of her pocketbook, while she sought to make good in her chosen calling. But times had been hard and the theater had suffered. Dancers were a-plenty, even good ones.

When after a time Miss Joyce returned with the vase, she found her patient propped up in bed, her eyes beaming with excitement, gladness and incredulity. "Won't you please put them close to me here?" she indicated the bedside table. "Why, of course," the nurse obliged, supplementing, "they really are lovely, aren't they?" With which she left the room.

As she passed out of the room she cast a casual glance at her patient, to see her reaching out toward the flowers as if to pick them up. "She really is thrilled," she mused as she made her way to the disposal room to get rid of the huge box in which the flowers had come. Just as she was about to ram the box down the chute, a card fell to the floor. Evidently it had been caught somewhere in the box and had just come loose. She picked it up and much to her surprise she read, "Mrs. Sheridan—418." The sender had mistaken the room number. "How awful," she thought. "Lucky it wasn't my mistake, well, there's nothing to do but get them and take them to Mrs. Sheridan." Slipping the card into a pocket, she went back to 418, where she knocked and quietly entered. The sight sort of took her by surprise, for there was Miss Traynor, with the huge bouquet clasped to her breast, crying, crying with all abandon, crying as if her heart were breaking.

Soundlessly, Miss Joyce turned and left the room, quietly closing the door behind her. Startled and somewhat shaken, she stood for some time outside the door. "Poor dear," she murmured, "it will do her good. She hasn't laughed, or cried, or shown any emotion since she's been here. I wonder what did it? It must have been the flowers. I can't take them away from her now, I just can't. Mrs. Sheridan is such a good sport, perhaps she maneuvered it so. I must tell her how Miss Traynor reacted. Yes, I'll let her know just as soon as her company leaves."

(To Be Continued)

No. 59 Holds Annual Meeting, Elects Officials

Eveleth, Minn.—Sunday, Dec. 11, No. 59 KSKJ held its annual meeting for the purpose of electing its officers and also to discuss its business.

The 50-cent assessment on all members was discussed. Martin Shukle explained the necessity of the assessment. A sick list was brought up and sanctioned, which reads as follows: Anton Debevec, John Osterman, Joe Capan, Joe Shutte, Frank Intihar, Andrew Herz and John Hace.

During 1934 we had an assessment of 5 cents for every member. The matter was brought up and voted on to see whether or not the assessment would be kept up in 1935. Vote Yes.

An official thanks was given to the baseball team by all the members. They were feted for the wonderful showing they made.

The motion was made by Bro. Shukle and seconded by Bro. Brince to have a spoken election of our president, Joe Intihar Sr. He was elected unanimously. John Shukle was elected vice president. A vote was taken up to see whether or not Secretary Hobyan's salary would be raised from \$75 to \$100 for the year of 1935. Vote Yes.

John Hobyan was elected secretary for the coming year. John Kochevar resigned his position as treasurer for the reason that he wanted someone else to take over the job. Frank Peterlin was elected to that re-

Midwest Cage Association will Hold Meet to Discuss Tournament

Waukegan, Ill.—The Midwest KSKJ Basketball Association will hold an important meeting at St. Stephen's Hall in Chicago Sunday, Dec. 23, at 3:30 p. m. The members of the Midwest Basketball Association will be present. Mr. Banich of

spective position. John Krall was elected scribe for the coming year by an unanimous vote. The trustees for the coming year are: Peter Mourin, John Hace and John Petik.

Bro. Brince brought up the idea of a reporter and nominated John Kotnik. He was elected to be our future reporter. Dr. Kochevar was elected society doctor.

The meeting was officially closed by President Intihar with a prayer.

Someone Has to Hold Fourth Place

Pittsburgh, Pa.—The girls on team "J," which holds fourth place in Pitt KSKJ Girls' Bowling League, are real bowlers and I can see no reason why they are in fourth place, except that somebody has to be fourth as well as first.

Frances Balkovec, who throws one of those "jerk" balls. Oh, my, what damage she does to the pins. She holds the highest individual score of the league at the present time.

Anna Racich, who seems to have formed a habit of never looking down the alley to see what results the throwing of her ball has produced, is considered a very nonchalant bowler.

Marie Turk (Lefty), the one and only "southpaw" bowler in the league, is to be commended on her ability as a good left-hand bowler.

Angeline Cadonic, captain, is a new addition to the bowling sport. She seems to have adopted a spirit of perseverance, and as a result has gained quite a bit in the form of an adequate score.

The "S" team is still leading, with the "K No. 2" team following very closely, in fact too closely, putting the "S" team in a very tight spot. Next bowling night will tell the story. "K No. 1" team holds on to third position.

Mary Goney, our ardent bowler, has been very unfortunate in that she has been confined to bed. We wish her a speedy recovery, as she is missed terribly; no one knows how much until they take a look at her captain, whose ship is sinking because of the need of Mary's score, which always helped the "S" team along.

Frances Lokar.

GREETINGS!

Joyous Christmas greetings and Happy New Year wishes to all KSKJ members.

Joliet KSKJ Boosters.

RE-ELECT BOARD

La Salle, Ill.—At a meeting of the Holy Family Society, No. 5, the same officers were re-elected for the year 1935 as served in 1934.

Routine business matters were discussed, after which a general social time was had. The next meeting will be held the first Sunday in January, in St. Roch's Hall. All members are urged to be present.

the Supreme Board will likewise be there and has promised his wholehearted support.

This much seems certain: that there will be another tournament. The important question to be decided is where shall the tournament be held. We honestly expected that St. Florian's champs would want to show their ability in a tournament before a home crowd, but latest reports from South Chicago are that they do not think that they can find suitable accommodations. Joliet likewise hints that for this year at least Joliet would sooner wait another year. Waukegan had the tournament last year, so this puts it up to Chicago. We of Waukegan still think that some other city than we should conduct the tournament this year.

We would be helped considerably in our deliberations if any of you who took part in last year's tournament or any spectator would give us his or her suggestions in making the coming tournament a greater success. There may be things that we have overlooked and there may be faults that are to be corrected, which, if brought to our attention, would make the second Midwest tournament even more enjoyable to all. Your suggestions or your criticisms will be accepted in all good-will for the betterment of our athletic activities. Write to me or to your local representative on the basketball board. Better still, if you can come to our meeting, do so. All KSKJ members are invited. Remember the place: St. Stephen's Hall, Chicago, Ill. Remember the time: Sunday, Dec. 23, 3:30 p. m.

Rev. M. J. Butala.

Detroit Lodge Elects Officials

Detroit, Mich.—The regular monthly meeting of St. Joseph's Society was held Dec. 9, at which time the following officers were elected:

Joseph Bahar, president; Alice Verbic, secretary; Mary Trampush, recorder; Joseph Snyder, treasurer; Agnes Potocknick, Elizabeth Gorshe and Molly Frankovich, trustees; Dr. McKinney, physician.

Meetings will be held the second Sunday of each month in the usual place at 2 p. m.

The members appreciate everything that Charles Prazen has done for St. Joseph's Society in the year 1934.

Wishing the members of our society and all the members of the KSKJ a Merry Christmas and a Happy New Year.

Molly Frankovich.

MERRY CHRISTMAS

Christmas. The word itself, does it not make you feel as if you were being born again to a new life, a new light—and, truly so, a new life and new light in the birth of the Bethlehem Babe. The manner in which we greet one another on Christmas morn' is so beautiful, filled with much enthusiasm and joy—and, it is with this spirit that the Pitt KSKJ Girls' Bowling League extends to the members of the Supreme Board, Athletic Board and the KSKJ in general a wish for a very merry Christmas and a happy and prosperous New Year.